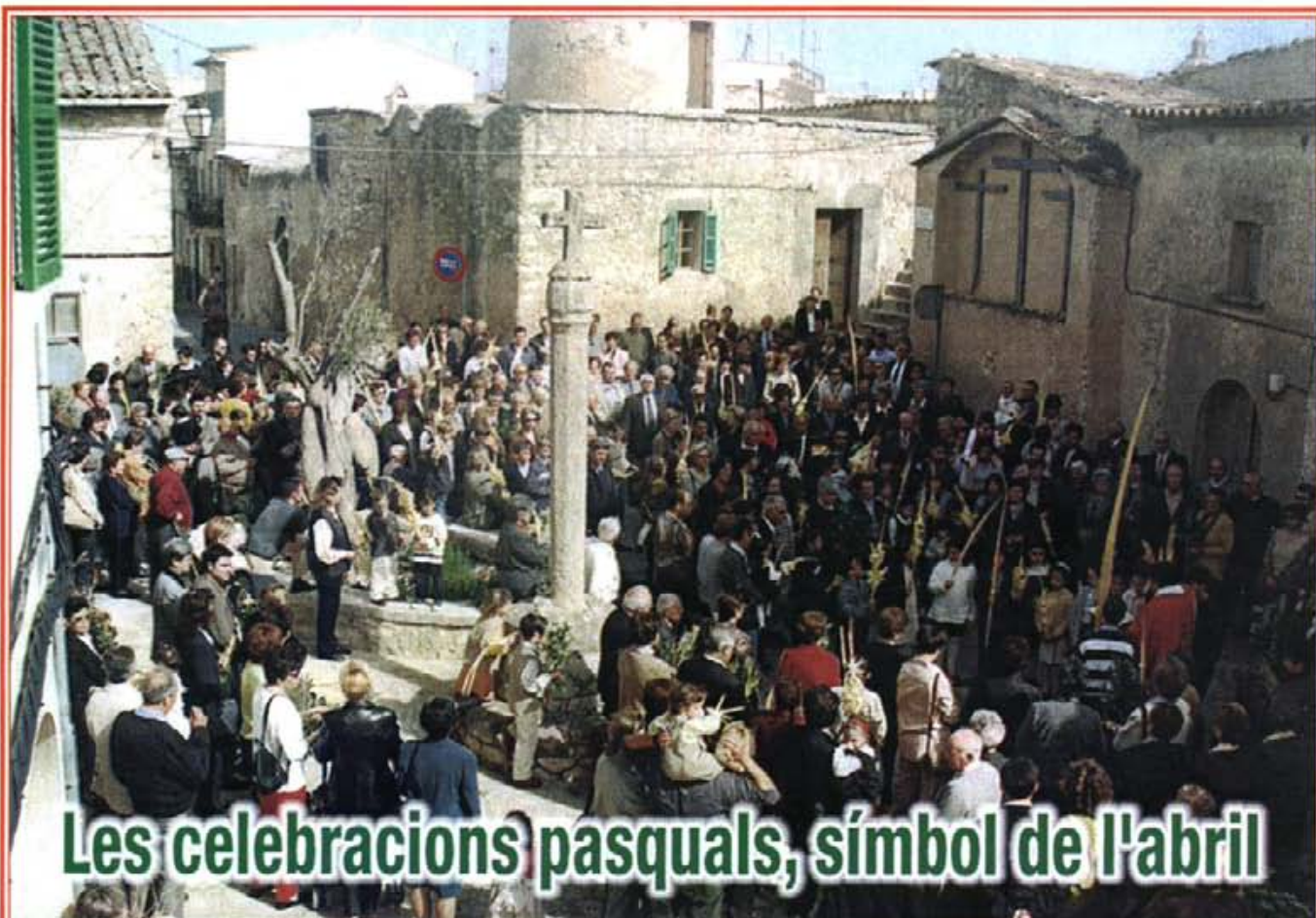

BONA PAU

PAU
TORNA

Nº. 567 - Any XLVIII - MONTUÏRI - MAIG - 2000

Les celebracions pasquals, símbol de l'abril

Una altra excursió de 50 montuïrers dins la programació del "Regne de Mallorca", del 16 al 19 de març passat. Els veim a Barbastro, a la residència de l'Opus Dei

Curs de tambor i flabiol

L'Escola de Música té en projecte organitzar un curs de tambor i flabiol per a tots els qui ho desitgin, classes que serien impartides pel flabioler Tomàs Salom; i per Antoni Mateu "Rei" per a aquells que ja en saben una mica i desitgen aprofundir en el coneixement del flabiol.

Nova convidada a la Banda

En aquesta ocasió és la "Casa de Iberoamèrica" de Holguín (Cuba) la que convida la banda de música de Montuïri a participar a la VIII Edició de la festa de la cultura iberoamericana que es desenvoluparà allà des del 24 al 30 d'octubre d'enguany. Sembla que hi ha interès en tornar a aquella illa americana.

BONA PAU Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles
Redactor en cap: Gabriel Gomila Jaume
Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Mateu Rigo Bonet, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Antoni Mateu Socias, Onofre Torres Ramis, Melcior Nicolau Jaume, Catalina Barceló Mayol, Josep Oliver Verd, Rafel Pons Mairata i Felip Munar i Munar i Gabriel Camps Ferrer.

Administració: Martí Ferrer Sampol
C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93

Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparegudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

ES GRAONS

Elogis

Pel poble es varen vessar elogiosos comentaris al fet de l'obsequi que féu la parròquia d'un ciri a tots els qui participaren a les processons dels Dijous i Divendres Sant; fet que es va traduir en una més digna serietat i una assistència més nombrosa.

Negatiu

Per diferents indrets del poble, però sobretot pel carrer Major i Plaça, molta gent no mira prim i tira papers, bosses de plàstic i altres restes allà on es troba, deixalles que a més d'oferir una mala imatge del nostre poble, també molesta aquelles cases allà situades, ja que part d'aquesta brutor s'hi fica dedins.

BREUS

La padrina de Montuïri

Havent-se mort des del començament d'any les dues dones que eren les més velles de la vila, Aina Gomila Garau "Mulinera" de 97 anys (dia 4 de gener) i Catalina Miralles Amengual "Perulla", de 95 (dia 10 d'abril), ha romàs Sebastiana Vich Verger "Mascarona", que el pròxim juny en complirà 95, com a la persona montuïrera de més edat. Actualment es troba molt bé de salut, a la qual pròximament pensam entrevistar-la.

Gravació per a TV

Un grup alemany de música "rap" va gravar un videoclip del seu darrer èxit amb la intenció de divulgar-lo per totes les TV europees, gravació que es féu en el carrer del Molinar i Plaça de Ses Tres Creus, com si es tractàs d'un lloc de Cuba. Havien investigat diferents indrets de l'illa i aquí trobaren el lloc que cercaven. Varen penjar roba pel carrer per donar-li més ambient cubà i al mateix temps dissimular l'indret on era i el fils dels carrers. En aquesta ocasió l'amo en Biel "Rupit", conduint un cotxe, en fou el protagonista.

Nova convidada a la Banda

En aquesta ocasió és la "Casa de Iberoamèrica" de Holguín (Cuba) la que convida la banda de música de Montuïri a participar a la VIII Edició de la festa de la cultura iberoamericana que es desenvoluparà allà des del 24 al 30 d'octubre d'enguany. Sembla que hi ha interès en tornar a aquella illa americana.

Recollida selectiva

A Montuïri i pel que fa al paper i cartró al llarg d'aquests tres darrers anys s'han recollit: 1997: 16.666 kg; 1998: 20.062 kg; 1999: 46.349 kg. El muntant del vidre ha estat aquest: 1997: 38.819 kg; 1998: 60.818 kg; 1999: 55.727 kg. Com es desprèn, aquest darrer any, en quan a paper, ha augmentat el 131% i en quan a vidre ha disminuït el 8'3%. (Dades facilitades per la Conselleria de Medi Ambient i Natura del Consell de Mallorca).

Un millorament cultural

A mesura que van transcórrer els anys, de cada vegada més els humans anam gaudint de la vida. Ja queda molt enrere aquell temps en què la majoria de persones, tant de Montuïri com d'altres indrets d'arreu el món, es veien obligades a realitzar un treball dur, penós, les més de les vegades a la intempèrie i per espai de 80 o 90 hores setmanals; tantes que ja no restava temps lliure per poder-se dedicar a l'esbarjo, al passatemps i ja no diguem per obtenir una cultura mitjana.

No hi ha dubte que a mesura que l'home disposa de més temps, també compta amb un millor accés al saber. Ara tothom pot enriquir-se de coneixements socials sense que la situació econòmica se'n ressenti, ja que no es veu obligat a haver de fer tants d'equilibris per poder subsistir, en no covar tampoc dins ell la preocupació d'haver d'estalviar preocupant-se pel futur.

Aquest temps lliure del qual ara es gaudeix a conseqüència d'haver disminuït les hores de treball obligatori, a més de l'esbarjo, molt bé es pot dedicar a un millorament intel·lectual i cultural. De la mateixa manera que tècnics i científics d'arreu el món lluiten indagant i experimentant noves fórmules per dominar, transformar i enriquir la matèria,

fins a oblidar-se d'ells mateixos, sempre que ajudi a assolir la meta proposada, qui més qui manco de nosaltres també podria millorar els propis coneixements i així ampliar la seva cultura i al mateix temps conscienciar-se del què passa arreu del món.

Encara que no sia objecte directe d'aquest escrit, el passat "dia del llibre" ens ha duit a recordar l'existència a la vila d'una biblioteca municipal adequadament atesa i ben abastada amb milers de llibres i revistes de tota casta de matèries, però sols infrautilitzada per una minoria molt petita de montuïrers. Una institució que podria i hauria de ser un adequat mitjà per ampliar coneixements i punts de vista a l'entorn de les més diverses disciplines.

Mitjans com l'esport o la TV generalment perfeccionen físicament i/o entrenen, en canvi les lletres són el procediment il·lustratiu adient per a les persones diligents i laborioses, disposades també a viure el segle XXI amb tota casta de comoditats i avanços tècnics, sobretot si establim una comparació amb els d'un segle enrere. I per poder sincronitzar amb els temps actuals és necessari i adequat posseir la corresponent cultura.

O. Arbona

Els montuïrers poguérem gaudir satisfactoriament el dissabte del Ram d'un meravellós acte cultural, com fou el Pregó de Setmana Santa i Concert amb paraules "La Passió"

Dos dits de seny

Crítica inútil

Hem sentit dir moltes vegades que és una "bencitura" renyar els altres. A bastament en té cada un per vèncer les seves pròpies limitacions sense irritar-se pel fet que no tothom disposa de la mateixa intel·ligència. En canvi, i considerat des d'un altre punt, no veim ningú que es critiqui a ell mateix per grosses que siguin les seves pròpies equivocacions o errades.

Ja se sap que per regla general la crítica és inútil perquè situa el qui escolta a la defensiva i això, per regla general, fa que tracti de justificar-se. La crítica, per altra part, és perillosa perquè fer l'orgull tan estimat de l'home; fer el seu sentit de la importància i despert el seu ressentiment.

Si una persona reconsidera temps passats arriba a la conclusió que en tot cas mai no ha de criticar un fet immediatament després d'haver ocorregut, abans s'ha de sospesar i deixar que refredi la coïtja. Fins i tot seria necessari que hi hagués una llei prohibitiva per als pares que es queixen dels seus fills, per a les mares renyadores, per als patrons irritables i per a tota una sèrie de persones que no fan més que apuntar els defectes dels altres.

Per regla general no trobam ningú que se senti culpable de les seves malifetes i en canvi aquests, amb freqüència donen la culpa als altres, de qualsevol cosa que es faci malament. Per important que sia l'errada quasi mai s'aconsegueix convèncer la persona per haver-se equivocat.

Sabem que en general som tots per l'estil i hem de pensar que la persona a la qual volem corregir o censurar, tractarà per tots el mitjans de justificar-se; això si no succeeix que tot seguit encara intenti criticar-nos a nosaltres mateixos.

Salomó

Glosar dins les aules: una tècnica sensacional

D'ençà que començarem les nostres classes de cultura popular catalana a la Universitat de les Illes Balears endevinàrem la necessitat de fer conèixer la glosa i els glosadors de les Illes als estudiants. Des de la UIB s'han fet, al llarg d'aquests sis anys, interessantíssims estudis i reculls

—enregistraments i material audiovisual que conformen un vertader arxiu de l'art de la improvisació i de la cançó popular. Però a més, fa dos anys que impartim un cursset —organitzat pel Centre de Professorat i de Recursos de Manacor— de "tècniques de glosat", a unes mestres que han descobert l'immens camp didàctic que ofereix el procés d'elaboració de la glosa, tant per la seva part com per part del mateix alumnat.

La nova generació de bertsoaris —glosadors del País Basc i Navarra— i de troveros —de Múrcia— són la prova més feta de les possibilitats que ofereix l'art de la improvisació mitjançant la glosa quan s'introdueix dins les escoles.

Eren alumnes l'any 1992. Ara ja tenen 20 anys i podrien glosar

Pensem que aplicar les tècniques de glosar com a treball d'expressió oral esdevé una excel·lent excusa per a assolir les capacitats següents:

- Capacitat memorística
- Agilitat i destresa mentals
- Enriquiment lèxic
- Educació de les aptituds reflexives
- Facilitat expressiva

És a dir, es treballen les capacitats bàsiques dels llenguatge amb un màxim de motivació; s'aprèn a escoltar i a desxifrar el doble llenguatge de les paraules; s'aprèn a contextualitzar una situació que, d'antuvi, semblava sense sentit; s'aprèn a respectar els torns d'intervenció; s'adquireix confiança perquè es faci-

lita l'aprofitament dels recursos que hi ha al seu abast; i, a més, el mateix alumnat veu i sent que dia rere dia millora la seva capacitat per a compondre i improvisar.

Cal exercitar la memòria ja que esdevé un recurs bàsic en el glosat; cal "descobrir" paraules noves; cal entrenar-se cada dia. És curiós com hem constatat que, després de diverses sessions —unes dotze hores— les mestres del curs ja eren capaces d'improvisar gloses de quatre mots —mot utilitzat en el sentit de vers—. A Menorca s'ha creat una escola-taller de glosat, on els glosadors imparteixen sessions a les escoles i instituts de l'illa.

Malgrat tot, nosaltres pensem que la glosa se'n mor: hi ha més raons objectives per pensar que va mancavat que no que va ressorgint. I és veritat que hi ha una Associació d'Amics de la Glosa que ja fa uns anys que organitza, anualment, la gran setmana de la glosa; o que en totes les publicacions que es fan en català —totes les revistes i diaris de la part forana de Mallorca— hi surten gloses; o que l'Associació Cultural Canonge de Santa Cirga —que agafa el nom de mossèn Antoni Ma. Alcover— organitza adesiara combats de glosadors en els pobles de Mallorca i va aconseguir arreplegar vint-i-tres glosadors de les Illes damunt l'escenari del teatre municipal de Manacor —se'n va enregistrar un CD-rom que es repartirà als centres educatius—. Però no hi ha glosadors joves, no hi ha una generació que substitueixi els glosadors majors. I això fa que les possibilitats siguin, de cada vegada, més mínimes. Per això és tan important que s'apregui la tècnica des de les escoles.

Les possibilitats expressives i de riquesa lèxica que ofereix la pràctica de la tècnica del glosat són immenses, a més, l'alumnat juga amb les paraules mentre va interioritzant i memoritzant, aconseguix agilitat verbal i omplir de significat totes les paraules. No es tracta d'afegir una matèria més, o de carregar amb més continguts el currículum: es tracta d'aprofitar el que tenim per treure-li el màxim profit i rendibilitat; es tracta de treballar l'expressió oral amb garanties d'èxit i també —per què no— de recuperar un dels més valuosos i meravellosos arts de què disposa la persona: l'art de la persuasió, del diàleg, de la confrontació, ... mitjançant la paraula.

Area de servei Ses Jardines

Estació de Servei

Mini-Market • Rentat de cotxes

Bar Restaurant

Berenars • Cuina casolana

Carr. Palma-Manacor Km. 29'3 • Tlf. 971 64 61 46 • Montuïri

Felip Munar i Munar

Professor de cultura popular catalana de la UIB

Carta al director

Deixau-me fer el meu "retrato"

Senyor director:

Dia 12 del mes passat, dia de les eleccions generals, com tots els altres ciutadans, estava convidat a anar a votar. Vaig agafar els sobres i quan, devers la una, vaig entrar per dipositar el meu vot, de la part esquerra, vaig sentir una veu que deia: "-A tu t'esperava". Jo li vaig contestar si hi havia res de nou. "-Res, però te vui retratar quan votaràs". Aquesta persona era el director de la revista **Bona Pau**, nom, per cert, molt adequat.

Senyor director: jo no sé quina era la vostra intenció, però des d'aquell dia he mirat els diaris i la foto no ha sortit enlloc. A la revista hi ha una carta oberta dirigida als socis de Gent Gran de Montuïri i dins el mateix quadre de la carta hi ha una foto feta a Cas Carboner i resulta que es refereix a la quinta de l'any 1930, quinta a la qual jo no pertencisc ja que vaig néixer l'any 1924. I a més, tanmateix la meua foto tampoc no hi cabia.

Ja que no ha sortit la meua foto, permeteu-me que jo em retrati: La primera cosa que vos diré és que per tot allà on he passat he estat convidat a tornar-hi i mai no m'han engegat. Vaig pertànyer al Consell Parroquial i també vaig ser el president del Patronat de Música; durant aquesta etapa es va nomenar fill il·lustre el pare Martorell, es va reformar l'orgue de l'Església, es va comprar un piano -aleshores jo tenia un camió i amb en Miquel Martorell "Terrie" l'anàrem a cercar de Palma, evidentment sense cobrar res-. Era tresorer en Toni Arbona i tant ell com jo teníem la firma registrada i cada mes firmàvem dos talons: un per a cada professor de l'escola de música, i procuràvem que això no fallàs. Però va arribar un dia que les coses van canviar: el regidor de cultura era en Guiem Ferrer Arbona i passaren tres mesos sense poder pagar. L'assumpte és que s'apropava Santa Cecília i per organitzar la festa tenguérem una reunió a la Rectoria els representants de l'Ajuntament i els del Patronat de Música. Fou llavors que vaig insistir al regidor dient-li que no havia arribat la subvenció per poder pagar els professors de música; ell em va contestar: "-Si tu ho sabessis: ha arribat la subvenció de

cent mil pts. però el batle m'ha dit que les havia de menester per una altra cosa". Això em va caure molt malament. Arriba Santa Cecília, havíem d'anar a dinar al restaurant La Ponderosa; aleshores el president del CIM era Juan Verger. Abans de partir vaig entrar al Bar Can Pieras i en Rafel Socies em va escometre amb un paquet i em digué que allò era una placa per en Juan de Son Palou i que jo la hi havia d'entregar. Això sí que em va caure malament; sense haver-m'ho consultat ni tan sols haver-me deixat mirar la placa; record que quan la hi vaig entregar li vaig dir: "-És petit, però pesa molt". Va arribar final de mes i vaig demanar al regidor Guiem Ferrer com anàvem de fondos. Ell em va tornar a dir que malament i, sense alçar gens la veu, li vaig contestar: "-A partir de demà ja no som es president"; vaig disculpar-me davant els professors i em vaig despedir.

Als 62 anys em vaig jubilar i amb la meua dona ens férem socis de la tercera edat de Montuïri. Vaig col·laborar amb tot el que vaig poder. Un any pensàrem a fer una carrossa, i amb mestre Miquel Metxo i mestre Biel Titina férem molta feina perquè es tractava de fer una casa damunt un tractor. Quan va arribar l'hora de renovar la Junta directiva vaig ser convidat a participar-hi; el president va pujar damunt l'escenari i va dir: "-He de mester un secretari i he pensat amb en Biel de Son Coll, en Jordi Aloy i en Jeroni Garau". Jo em vaig aixecar i com que vaig veure que les coses no s'havien fet així com tocava vaig dir que jo no hi volia participar; per això em vaig retirar.

Podria contar molts més fets com aquest, que demostren que es qui comanden no sempre fan les coses així com toca i que moltes vegades "un fa es pecat i ets altres sa penitenci". Tot això venia a causa que el Consell Insular no era del mateix equip del Govern Balear i en Socies volia llevar-nos d'allà on havíem estat sempre per passar-nos amb els qui eren del seu partit. Aquest fet demostra amb quin peu es calça aquest personatge i quins són els seus interessos.

Després d'haver passat molt de temps d'aquest fet, un vespre a Can Biel de Son Coll, celebràvem el nom de Maria -en honor a la seva dona-, vaig sortir casualment al carrer i vaig topar amb la monitora -na Dolça- acompanyada de na Miquela i em contaren l'ambient que hi havia a les sessions i m'animaren a apuntar-m'hi. El dia que anaren a la classe de gimnàstica varen trobar els locals municipals tancats i amb els panys canviats. Hi havia un matrimoni que anava a gimnàstica i tenien una cotxeria i la varen cedir a l'Associació; va ser a causa d'aquest fet, d'aquest injustícia que vaig decidir apuntar-me. De llavors ençà hem insistit per aconseguir un local municipal, fet que, de moment, encara no hem aconseguit, ja que, incomprendiblement, sempre ens l'han denegat. Davant aquest cas, vaig decidir fer una cotxeria a ca la meua filla per poder fer-hi les activitats de l'Associació: hi vénen dos professors i, a més, feim gimnàstica, ball, passam unes hores entretingudes... i així seguirem mentre puguem. Ara bé: és vera que ens trobam com a polls aventurers des-separats de les institucions.. Jo som un montuïrer de soca-rel que de molt jove vaig ser porquer, llavors picapedrer -a les hores buides feia de barber-, i em vaig jubilar de camioner.

Ja sé que he escrit una mica embullat i mesclant segons quines coses, però volia que quedàs escrit perquè la petita història de cada dia l'escrivim entre tots, encara que facem coses intrascendents. Com que el director em va escometre aquell dia fent-me una foto que no ha publicat, vos volia presentar una mica així com som, com pens i com he actual.

Geroni Garau, "Prats"

CANÇONS AMOROSSES POPULARS DE MONTUÏRI - V

A l'entorn del festeig

BARALLES, INCONSTÀNCIA

1955

Amor, amb cinquanta baules
tu amb mi lligada estàs.
Ara no m'escaparàs,
i d'aquí endavant sabràs
què cosa és donar paraules.

2002

D'un cosa me penet,
Aineta, garrida meva,
i és d'haver entrat dins ca teva

un dia un poc massa prest.

2017

Es carrer de Llevant era
que em donava un poc de pler,
i ara, per no passar-nè,
faig una hora de voltera.

2083

Miquelet, sa teva amor,
¿que tanmateix serà vana?
¿Te'n prendrà com la civada,
que l'escampen, i no grana,

per davant es llaurador?

2119

Ramellet apreciat,
¿tens sa memòria malalta?
Recorda't d'es temps passat,
que te regava es sembrat,
i ara ja el te rega un altre.

2161

Si s'estimat m'ha deixada
per una de més valor,
jo no li don culpa, no,
perquè cada u és senyor
de fer lo que més li agrada.

2200

Un temps es llucmajorencs
m'agradaven una maina,
i ara, per una d'Algaida,
del meu cor faria blens.

CONSTÀNCIA. FIDELITAT

2281

Es qui va a escola, estudia
per aprendre sa lliçó.
en tu he posat s'amor;
per altre, no et deixaria.

2330

Pega per alt i per baix,
fé rabassons i estelles,
i no mudis ses quimeres;
si no, te'n penediràs

DECLARACIONS D'AMOR

2447

El meu cor s'és migpartit
i se n'han fet quatre trossos:
vós teniu es tres més grossos
i jo tenc es més petit.

2477

Jesús! Que m'agrada En Jaume!
Sempre li dic, en venir.
Me pens que, en venir la fi,
li hauré de dar paraula.

2526

Si tu me vesses es cor
així com me veus sa cara!
No pot esser que ta mare
te vulga més bé que jo!
I si tu me vols bé ara,
més me'n voldries llavò.

Moltes de les peces interpretades per la banda de música el dia del Puig es poden considerar revitalitzadores de la cultura popular

Manera
MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

**FABRICACIÓ
DE
BALUSTRADA**

Magatzem i Oficina: Tif. Magatzem: 64 67 44
 Cart. Manacor, km. 28'5 " " : 64 60 95
 " Particular : 64 61 73

07230 Montuïri (Mallorca)

S'ha dit que..!

A molta gent li hagués agradat veure reflectit en el butlletí de l'Ajuntament en què i com es distribueixen els 304 milions del pressupost municipal, ja que sols diu que s'invertiran 20 milions al Pou del Rei, 16 al clavegueram, uns 3 en millores d'infraestructura i 67 milions al Pla Mirall. Total 106. I els altres 198 milions, a què?

*

Si ja no plou més, enguany, aquest estiu, el Pou del Rei haurà de mostrar la seva fortalesa d'aigua. Però... no tots els pous són semblants.

*

A partir d'ara podem assegurar que en Pere Sampol no sols serveix com a polític. Una fotografia d'un diari del Dissabte Sant el mostrava com un excel·lent forner. I llavors que diguin!

*

Per cert, aquell dia (dissabte de Pasqua) un va trobar el batlle que anava de plaça cap al Pujol i li va demanar: "On vas, Biel?" I aquest li contestà tot d'una: "A menjar panades a Can Pere Sampol."

*

Pel carrer Major es veuen de tant en tant cossiols romputs, possiblement per cotxes que els feriren en passar davant un que està aparcat. Convendria que anassin més alerta i que pensin que són els veïnats els qui els col·loquen, perquè adornin i oferesquin un agradable aspecte.

*

Gent intrigada, que és molta, demana què s'arribarà a fer en el tancat metàl·lic al costat del camp de futbol. I, per què servirà?

*

El marge o paret al costat del molí de can Ferrando està completament abandonat. La gent del Molinar troba que ja és hora que es posi així com pertoca a fi que aquell indret prest sia un conjunt digne i en consonància amb la resta del seu entorn.

*

El sermó del dia de Pasqua va ferir qualcú. Les paraules que va dir el rector foren molt encertades quan es va referir a la necessitat de reconciliar-nos i començar a fer passes per arreglar la situació que es viu a nivell de les dues associacions de Tercera Edat. Interessos polítics, desavinences familiars... Un passatge de l'homília que fou molt comentat.

*

Després del sermó encara n'hi ha que defensen que no tot és negatiu, que a Montuïri hi hagi dues associacions de tercera edat. A més d'haver-hi per triar, s'organitzen més actes i n'hi ha que participen a uns i altres, sense mirar el color. Això no vol dir que sia més convenient, ja que mentre una se sent més discriminada per un costat, l'altra s'hi considera per l'altre.

*

El batlle de Dia des Puig estava tan preocupat per la seva filla que havia de donar a llum, que va posar nerviós tothom. I això que l'infant no vengué al món fins a les 11 de la nit d'aquell dia.

*

Els qui ballaren boleros a plaça el vespre del dia del Puig s'ho passaren molt bé, tot i haver-hi pocs espectadors. Sort, però, que en Joan Segura —quasi vuitantí ell— encara aguanta el "tipo".

*

Un montuïrer l'altre dia se'n dugué un bon "susto" a fora vila. La guàrdia civil va sentir un tir i s'hi presentà de cop. Però assegurava que no era ell el culpable.

*

L'apotecari estava que no hi cabia de satisfet per haver obsequiat un ministre amb un... *xupa-xups*.

*

Qualcú haurà de prendre tasses de til·la a voler per tenir el cap clar, deia un i encara afegia: en aquest temps que correm —políticament i socialment— és necessari no desvariejar.

En Xerrim

bar

Ca na Poeta

music

L'Ajuntament informa

A les fotos veim dos moments de la festa del Dia des Puig: L'entrega de la vara de batle a Llorenç Bauçà i el tres guanyadors del concurs de tella

La restauració del Pou del Rei

Mitjançant el programa Leader 2, l'Ajuntament ha signat un conveni amb la Comunitat Europea, a través del qual hi aporta 7.847.280 pessetes, la meitat del 15 milions 700 mil pessetes que suposarà l'import total de la rehabilitació. Ja s'ha arribat a un acord amb Gesa per traslladar els comptadors a un altre lloc a fi de deixar lliure l'indret dels antics rentadors. Així es podrà restaurar, embellir aquella zona i convertir-la en un lloc d'oci i esbarjo.

Resum de la sessió plenària extraordinària celebrada el 29 d'abril de 2000

Lectura i aprovació de l'acta anterior

Sense cap vot en contra fou aprovada l'acta de l'anterior sessió.

Conflicte en defensa de l'autonomia local contra l'article 17 de la Llei 12/99 del Parlament de les Illes Balears

S'acordà, per 4 vots a favor, 4 en contra i el de qualitat del batle, iniciar el tràmit per plantejar davant el Tribunal Constitucional un conflicte de defensa de l'autonomia local, contra l'article 17 del Parlament de les Illes Balears, 12/99 de 23 de desembre de mesures tributàries, administratives i de funció pública i econòmiques, i seguir-lo en tots els tràmits i incidents.

L'oposició justifica en paraules de Jeroni Nicolau la seva negativa "pel motiu d'haver-hi acord entre la Federació de Municipis i el Govern Balear. En tot cas, en modificar-se la llei es tornarà considerar".

Es va comissionar lletrat i procurador per a la defensa del conflicte.

Cessió de despatxos del primer pis de Ca ses Monges

Per unanimitat s'acordà cedir gratuïtament a "Newtec" tres despatxos del primer pis de Ca ses Monges perquè hi puguin realitzar la seva activitat, amb l'obligació de fer front a les despeses ordinàries per al seu desenvolupament. Una associació (Newtec) que es dedica a noves tecnologies aplicades a persones amb necessitats especials (com discapacitats o disminuïts). La cessió és a precari, motivada per l'interès públic que l'activitat de l'Associació comporta, si bé l'Ajuntament no es fa responsable dels danys materials o personals.

Saps què hi pots
escoltar al 91.5
de la FM?

RÀDIO MURTA !!!

HI VOLS PARTICIPAR

DONCS, VINE I APUNTA T'AL

TALLER DE RÀDIO

INSCRIPCIONS: Punt d'informació Juvenil
Dimecres de 17:00-20:00 H
Dissabtes de 11:00-13:00H

Telèfon: 971 646701
Termini de inscripcions: del 17 d'abril al 6 de maig
Responsable: Joana Serra

El dia del Puig emmarcà els actes d'abril

Concert de piano i cant

Dia primer d'abril i organitzat per la Comissió del 7è Centenari tengué lloc un excel·lent concert de piano i cant. A la primera part el pianista Bartomeu Jaume va interpretar exclusivament obres del Pare Martorell (qui hi era present): "Danses populars de les Illes Balears", "Sempre Viva" i "Aires del Terror". La segona part va consistir en un concert líric en el qual el baríton Claudi Arais i la soprano Pilar Rosselló, acompanyats al piano pel mateix Bartomeu Jaume, glosaren obres dels millors compositors del gènere.

VIII Trobada de Corals

La Coral "Mont-Lliri" va participar a la VIII Trobada de Corals de Mallorca que tengué lloc a Ciutat a l'Auditori, els dies 8 i 9 d'abril. Hi prengueren part 47 corals. Fou una jornada memorable.

Excursions

L'Associació de Persones Majors, dia 5 d'abril féu una excursió. Berenaren i dinaren a Lloret on visitaren una exposició de productes. Feren una volta pel mercat de Sineu i també visitaren "Natura Parc" de Santa Eugènia.

Dia 9, s'Esbart des Pla dugué a terme la seva excursió commemorant el 8è aniversari de la seva fundació. Pujaren al Puig de Sant Nofre, de Sant Joan, i visitaren la possessió de Sa Bastida.

L'Associació de Gent Gran va anar d'excursió dia 11 i visitaren Cala d'Or, Porto Petro, Cala Figuera, dinaren a "La Ponderosa" i ballaren. Retornaren a Montuiri a les darreres hores de l'horabaixa.

Conferència contra el càncer

A la sala d'actes de l'Ajuntament, dia 7 d'abril el Dr. Carlos Señor de Uria va oferir una molt documentada conferència sobre prevenció del càncer en totes les seves modalitats. El públic, que omplí la sala, va romandre molt satisfet no sols de l'exposició, sinó de saber tants de serveis com es presten.

Presidint el batle del Puig, a plaça la banda tocà abans de la partida

Concert a la Sala Mariana

Dia 8 d'abril a la Sala Mariana el jove guitarrista Jaume Tugores va oferir un concert el qual es va dividir en dues parts. A la primera interpretà "Una cançó que es diu cinema" i a la segona va emetre dues peces en homenatge a Ennio Morricone.

Via-crucis al Puig

Diumenge dia 9 horabaixa i amb motiu de ser enguany l'Any Jubilar 2000 i

organitzat per la parròquia, un centenar de persones, a peu des dels graons fins al Puig de Sant Miquel, als peus de la Mare de Déu de la Bona Pau i meditant pel camí les passes de Jesucrist, feren un Via-crucis amb les respectives estacions.

Concert amb paraules

Emmarcat dins les celebracions del 7è centenari de la fundació de Montuiri, a l'església com a marc, dia 15, dissabte

(Continua a la pàgina següent)

Cafè Can Pieres

Nova direcció

Pl. Major, 2

Tlf. 971 64 64 60

Montuiri

(Ve de la pàgina anterior)

de Passió, es va oferir el pregó de Setmana Santa a càrrec del metge, dramaturg i poeta Miquel Mestre Genovart, parlament exposat magistralment dins un espectacle musico-teatral ideat per Rafel Nadal amb la participació de la Coral Mont-Lliri, la Capella Teatina de Felanitx, la Camerata Sa Nostra i l'actuació especial del tenor montuïrer Honorat Moll. Fou una representació que va complaure en grau summe els nombrosos assistents tant per la seva pulcritud musical com per l'exposició dramàtica de tota la passió i mort del Redemptor.

Recaptacions per a Moçambique

El dissabte dia 22 d'abril a plaça es va muntar una tómbola amb afegit d'altres ingredients per recaptar fons per ajudar a la població tan malparada de Moçambique. La quantitat recaptada (53.800 pessetes) juntament amb la de la col·lecta de l'església (44.600) pujà 98.400 pessetes.

Actes amb motiu de la festa del Puig

Un ampli programa d'actes es va desenvolupar enguany amb motiu de la festa del Dia del Puig. El club Tennis Montuïri va organitzar un torneig els dies 11 al 25: un campionat de truc en el bar Es Revolt els dies 20, 21 i 22; el ja tradicional campionat de tella, dia 21 (1ª fase) i el dia del Puig (la final). Romangueren classificats: 1r Llorenç Mayol, 2n Esteve Barceló i 3r Jaume Gomila. Dissabte dia 22, a plaça, "Bou Mecànic" juntament amb la tómbola esmentada a l'apartat anterior. I dia 24 (dilluns de Pasqua), un concert de música en Es Dau amenitzat per grups locals.

La festa de Pasqua

El dia de Pasqua la tradicional "Encontrada" va arrebregar molta gent. De bell nou al portal de Can Socies es toparen la Mare de Déu (amb els tradicionals botets) i Jesucrist Ressuscitat. En acabar la processó, un ofici solemne tancava els actes religiosos. I a la sortida es va poder gaudir d'un concert ofert per la banda de música a plaça.

La presidència a l'acte de presentació del llibre de VIII Concurs de Conte Curt ↑
i una vista del públic assistent ↓

Presentació del llibre de Conte Curt

A la sala d'actes de l'Ajuntament plena de públic, dia 24 al vespre tengué lloc la presentació del llibre que conté els tres contes curts guanyadors del VIII Concurs que s'organitza amb motiu de les festes de Sant Bartomeu. Abans, Gabriel Gomila va presentar la convocatòria del IX Concurs per a enguany i del primer "Concurs d'Investigació Montuïri 700 anys". Tot seguit el Conseller de Cultura, Damià Pons, va desenvolupar una magistral presentació del llibre abans esmentat. Va presidir el batle, juntament amb dit presentador, el Vice-president del Govern, Pere Sampol, el Director de Bona Pau, el re-

presentant d'Assegurances Gomila i altres.

El dia de la festa del Puig

El dimarts 25 a plaça, com a batle de dia del Puig, Llorenç Bauçà va rebre la vara que l'honora com a tal i tot seguit ja va presidir la partida a peu cap al puig de Sant Miquel. La missa, als peus de la Mare de Déu de la Bona Pau, fou presidida i pronuncià homilia el rector solidari de Porreres Joan Rosselló. A l'acabament, ball de bot amb la banda de música. A l'horabaixa, competicions esportives "Pares contra fills", i a la nit, a la Plaça Major, ball de bot. I així va acabar un mes ple de celebracions i actes a voler.

I molts d'anys!

Cançons den Biel: Entre gloses i poemes

Els darrers cinc Papes

El vicari Munar, aquell costitxer que els més vells recordaran solia dir: "Al·lots, estudiava, que el Papa és vell". Jo el vaig conèixer quan era ecònom de Lloret i aquesta sentència tantes vegades escoltada, juntament amb la proliferació d'estampetes que, sortides de Ca ses Monges, arreu es trobaven a qualsevol racó de ca nostra, crearen dins el subconscient d'un infant de cinc o sis anys una imatge d'aquell asceta Eugeni Pacelli, aleshores Pius XII, que mai no se m'ha esborrada.

A mesura que dins la fantasiosa ment de l'infant creixia la dita imatge, també hi començà a arrelar el gran dubte: I quan el Papa es morí, què? Fou tan encisador aquell dubte que fins i tot he de confessar que vaig sentir ganes que li arribàs l'hora, a veure si l'endemà el sol sortia per allà mateix. Hagueren de passar encara molts d'anys i ja més de mig home vaig veure per primera vegada la "fumata blanca". Les estampetes del pri-

matxol Pius XII poc a poc s'arraconaren donant pas a les d'un molt més –almanco en aparença– sà Àngelo Guiseppe Roncali, Joan XXIII. Aquest bon home, i dic bon home per allò que la cara no ment, durà pocs anys. I la seva mort ja no despertava dins mi cap tipus de curiositat, fet que demostra que les coses una vegada conegudes perden gran part de la seva atracció.

Com si les estampetes de Pius XII haguessin tornat, el nou fumerol blanc donà pas a Gianni Baptista Montini, una fotocòpia d'aquell que tant havia marcat la meua infantesa. Fins i tot puc dir que una estona, sense massa coses que fer em vaig dedicar, aplicant els ínfims coneixements de psicologia que tenia, a comparar les dues imatges, la ja marro-nosa pel pas del temps del Pacelli i la més brunyenta del Montini. Semblaven siamesos, eren iguals. Un portava a la cara el drama històric que fou la segona guerra mundial i pels ulls brostava tota

l'amargor que els dubtes del seu comportament devien omplir el seu cor i que ara els historiadors comencen a posar damunt la taula. L'altre, tal volta encara més dur, més hieràtic, deixava clar la por que li feia el profund abisme, o si ho voleu amb paraules bíbliques, "La travessia del desierto", que l'Església Catòlica tenia davant seu als principis dels anys seixanta. Pau VI fou un Papa poc conegut, poc comunicatiu, i la seva imatge freda i dura l'acompanyà fins a la mort.

La televisió que ja arribava per tot ens mostrà part d'aquell gran misteri que era el "Conclave". L'arribada a Roma dels magestuosos cardenals americans, juntament amb la dels cardenals de l'Àfrica més profunda, uns plens de pomposa fastuositat i els altres sense més parafernàlia que el birret morat, donà una nova dimensió a una Església que ella mateixa s'anomena Universal. Crec que fins i tot es va poder veure com es tancava la porta del recinte on es constituïa el Conclave, si bé dins meu tenia ben clar que havia de quedar almanco un finestro per on passar-los el menjar, que meditar, discutir i votar no vol dir passar fam.

Cada dia les càmeres de televisió enfocaven el fumerol, i més d'una vegada la mescla no degué funcionar perquè el fum no sortí ni blanc ni negre, sinó grisenc. Tal volta era conseqüència del tira i arrossa d'allà dins.

Si mal no record, el qui aleshores era Cardenal de Venècia, fou l'elegit. Altra vegada les efígies de Pius XII i Pau VI cobraren vida i les poques estampetes que arribaren a repartir-se del que s'anomenà Joan Pau I, mostraren ben a les clares un semblant i també, per què no pensar-ho, una ànima molt parellada als esmentats Pius i Pau. L'Església, doncs, semblava tornar arere o al manco fer com els caragols, les tortugues i tants d'animals porucs que s'envolten dins sí mateixos quan ensumen perill.

Només una mesada més tard i casualment mentre passejava per la plaça de San Marcos de Venècia, totes les campanes explotaren amb un volteig de dol. Havia mort mentre dormia aquell efímer Joan Pau I. Si fou Providència Divina o verí de monja, sempre quedarà a l'elecció del creients o no creients, però el fet cert és que aquell repicar de campanes de dol va donar pas a Joan Pau II, un dels llevats més actius que s'han covat dins la pastera de l'Església Catòlica.

Cap al Puig

Com cada any, a les 9 i 5 minuts la banda de música obria pas pel carrer Major, a la gent que s'havia concentrat a plaça per començar l'itinerari a peu cap al Puig

(Continua a la pàgina següent)

FLOR DE MURTA

Plantes • Flors • Pinsos
Accessoris per a animals
Productes maneniment piscines

(Servei a domicili)

Montuïri • C/ Palma, 163 • Tlf. 971 64 65 90 - 61 72 27

(Ve de la pàgina anterior)

Possiblement la tovadura d'aquell llevat no hagi fet més que començar i siguin necessaris molts d'anys, sinó segles, per saber fins on arribarà la llavor sembrada.

La imatge de Joan Pau II besant la terra de cada racó del món, acaronant els més dèbils, si la poguéssim substreure d'allò mundà que l'envolta, s'acostaria molt al que degué ser la imatge de Jesucrist.

Fa poc temps el poguérem veure en el seu viatge a Israel quan s'arrambava tremolós pel pàrkinson que l'enrevolta, a les gegantines pedres del "Muro de las Lamentaciones". Aquesta imatge em féu recordar que fa un grapat d'anys, per motius de feina, vaig passar dos dies per aquell indret. Era poc temps després de Nadal, i per sortir de la bullícia de la "Via Dolorosa" o del mateix "Muro de las Lamentaciones" em vaig arriscar a fer una volta per les properes runes del que fou Temple de Jerusalem. Un bon solet hivernenc i una bona col·lecció de moixos que cerquen agombol dins aquelles pedres, m'acompanyaven. Un matoll de romaní crescut a una raconada ombrívola, em féu volar de pensament cap al que és meu i vaig sentir la necessitat de collir-ne un brot perquè em servís com a present de Reis a qui ben segur el sabria molt bé apreciar.

Avui el romaní ja sec roman ben guardat juntament amb la cançó que a manera de dedicatòria l'acompanyà. Aquesta és la cançó:

Un brot de romaní

Banyat pel mateix mar que aquí ens conhorta,
 encès pel mateix sol,
 entre pedres immenses de murallada
 porta,
 -clavat a dins encletxa, la rel sembla
 més forta-
 creixies tenderol.

Tal com faig tan sovint per la garriga
 la mà em va fugir,
 i en l'absència de la flor o de l'espiga,
 sota el brancam de la murada antiga,
 un brot en vaig collir.

Ara el vos don, present de llunyania,
 musti i no tendral
 mes té l'aroma del lloc a on creixia,
 i ens porta un hàlit de pau i d'alegria
 epfleg de Nadal.

Hotel Rural Es Figueral Nou Es Pati de Montuïri

Restaurant

Diligent servei
Amb totes les comoditats
Acurada atenció al client
Servei de nocces i banquets

Ctra. Montuïri - Sant Joan, Km. 0'7 • Tel.: 64 67 64 • Montuïri

Taller mecànic Planxa i pintura

Constantino Ruiz González

C/ Ramon Llull, 46 • Tlf. 64 61 84 • Montuïri

Maria Pocoví Jordà "Boira"

Als 7 anys ja la llogaren per teta i ara, als 88, descriu com sembraven el cànnyom fins que era convertit en tela

En la nostra entrevista hem tornat enrere en el temps, situant-nos a principis del segle vint fins als conflictius anys trenta. En ella es veu la imatge clàssica de la nina, jove o dona, d'aquests anys. Una persona que no podia desitjar moltes coses, més que fer feina al camp, complint una tasca de signe fatalista. El seu destí era acalar-se damunt l'aixada de cap a cap d'any i durant la vida treballant la terra.

No hi havia escapatòria. L'horitzó de quasi tots el joves, homes i dones del nostre poble, era limitat. No podien aspirar a res més que a cultivar la terra. La indústria quasi inexistent –excepte uns intents frustrats de crear i sostenir una indústria de sabates durant uns pocs anys– estudiar, ni pensar-hi, aprendre un ofici sols es podia permetre en alguns, no tots. El temps del mossatge o aprenentatge no guanyaven res, tant els joves com les joves, i era necessari dur el pa a ca seva. Quan li hem demanat si li hagués agradat més fer una altra feina ha contestat: "No hi vaig pensar mai, a ca nostra érem set germans, compràvem el blat per fer la farina i havíem de treballar amb l'únic que coneixíem i que ens donava per viure: la terra que cuidàvem al màxim".

De la mà de madò Maria intentarem viure de bell nou aquells anys.

El qui escriu és conscient com va senyalar fa uns mesos que els relats del nostres avis són repetitius. Sembla que ja ho sabem tot. Ens ho pensam. Dins el relat de cada un d'aquest ancians hi ha la història d'una vida, i aquestes històries, aquestes vides, no tenen preu.

Maria Pocoví Jordà "Boira" va néixer a Montuiri el deu d'abril de 1912 –aquest passat abril complí, per tant, 88 anys–. Foren set germans amb aquest ordre: Jaume, Joan Baptista, Joan, Margalida, Maria, Magdalena i Bartomeu. És viuda. Es va casar amb Macià Miralles Manera i tengueren dos fills bessons: Jaume i Joan. "Aquest darrer, ens diu, amb llàgrimes guaitant als ulls, morí fa anys en un accident". Té també tres néts i dues nêtes. No sap llegir i, per tant, tampoc escriure.

Afable i de paraula suau va responent a les nostres preguntes:

Sense preguntar-li, però, entre i entre, ens va contant petites històries i anècdotes... així, per exemple, ens diu: "Quan vaig combregar, s'essa que em donaren no la vaig poder tastar, va esser pel meu germà Jaume que tenia una pulmonia".

Una petita mostra per saber d'on venia el vent en aquells temps.

Als set anys, després de la Primera Comunió, la llogaren per teta.

– El nin sempre plorava i jo no sabia fer-lo callar. Era tan digne de guardar la

teta com el nin –diu–. Però per falta de "garballons"...

Deixa la frase a l'aire. No hi ha cap somriure a la seva cara quan continua.

– Tot seguit em llogaren a collir oliva a Son Parom, a la muntanya. Però hi havia un problema... Era molt petita, molt jove. La meva mare ho solucionà posant-me unes sabates velles amb un tacó gruixat. Els amos també em trobaren molt jove, però jo era sempre de les primeres en acabar la tasca de paners que teníem cada dia. No t'he de dir el fred que feia. Però a més del jornal ens donaven tres gerres d'oli a cada una.

– On anàreu després?

– Tot seguit a jornal a Sa Mata. Els meus pares tenien una caseta dins els Son Colls, on hi romaníem quasi sempre, manco en l'hivern. Em cridaven els dematins quan encara feia fosca i partia a Sa Mata a carregar formiguers. Sol sortint arribaven les jornaleres de Montuiri i totes juntes ens posàvem a aplegar ametles. Guanyàvem una pesseta cada dia de sol a sol i eixut. A jo em donaven onze pessetes (1'10 pessetes) perquè abans havia carregat formiguers. Un majoral durant tot el dia estava darrera nosaltres amb una vergueta avisant-nos quan deixàvem alguna ametla.

(Continua a la pàgina següent)

Els nins i nines de 5 anys de les Escoles. La tutora és Catalina Mª Forteza Amengual

(Ve de la pàgina anterior)

- Hem de suposar que tota la vida anàreu al camp?

- Exactament, "sí señor". Jo i moltes com jo anàvem a jornal al camp. Fèiem de tot: cavar faves, fer als blats, esterrossar, aplegar ametles, collir figues... tot el que es presentava. Era una vida d'esclavatge i dura.

Era el seu destí, com hem dit abans. No hi havia altra sortida.

- Digau, madò Maria: i els diumenges com els passàveu?

- Ah! Els diumenges a missa i a l'ofici. També a vespres, on les monges ens do-

naven un premi (un bitlletet) que guardàvem i en l'estiu anàvem a triar un regal al convent.

- Bé, però que ens deis de passejar, anar al cinema, al ball o altres divertiments?

Ens mira i fa un alè profund.

- L'únic divertiment que em podia permetre era anar amb les amigues a veure passar el tren els diumenges horabaixa. A algun ball que fessin o al cinema no podia anar-hi, els doblers eren escassos. Les joves, quan sortien, diumenge o dia feiner, generalment acompanyades de les amigues, quan s'encenien els llums del

carrer, devers les sis, totes eren a ca seva.

- Hem anomenat el cinema. Heu vist la inauguració d'algun dels dos que hi havia al poble?

- No. Jo sempre he vist fer cinema a Ca n'Aloi...

S'atura de conversar un moment i torna a situar-se dins aquell temps.

- ... He estat molt -ens diu- a la incerta claror del llum d'oli devora el foc. A on podia anar una persona que necessitava el jornal per ajudar a ca seva? Quasi per totes les cases era igual.

- Heu vist moldre els molins del Molinar?

Es concentra un moment.

- No -respon-, no en tenc record. Però... -un llum s'ha encès de cop dins ella- si, record que el meu pare duia el blat a moldre al molí de Can Blau.

- Estam sofrint una llarga sequera, sembla que plou manco cada any. Era més estable el clima un temps?

- Sí, sí. Generalment plovia més vegades i amb més abundància. Dins l'estiu a vegades podies beure a algun albelló. Devers Son Jonc sempre hi solia haver aigua embassada. No oblidem, però, que sequeres n'hem tengudes bastants. Record l'any catorze i els que l'envoltaren. No saps la cançó?

La nostra mirada és interrogant.

- Diu: L'any dotze sa fam corria
Mallorca de cap a cap;
qui volia comprar blat
de sis almuds arrasat
dos duros i mig valia.

- Estam en temps de quaresma. Com eren aleshores aquests dies?

- Ah! Quin avantatge amb el temps d'avui! Des del primer dia fins a Pasqua, res de carn ni xulla, alerta al saïm. Les sobrassades romanien penjades, només les podíem mirar. Si alguna havia quedat encetada, mumare li enrevoltillava un paper i ben fermada; ningú de la casa no s'atrevia a tocar-la.

- Què ens podeu dir dels costums d'anar a prendre bitllet?

- En aquell temps anàvem més a missa que ara. Sempre n'hi havia que no hi anaven tant, especialment els homes. Era el costum que a partir de Sant Josep, durant la quaresma tothom anava a confessar-se. El confès donava un bitllet. El meu pare, després d'haver-hi anat, en arribar a ca

INSTAL.LACIONS ELÈCTRIQUES

Canvis tensió
Ampliacions i reformes
Instal.lacions en general
Aire condicionat (fred - calor)

Energia Solar
Fotovoltàica
Tèrmica
Alternadores

Son Picornell s/n - Montuïri - URGÈNCIES : 600 527 829

 971 644 096

nostra el donava a mumare: "Jas -deia- he anat a prendre bitllet". Durant la Setmana Santa el rector no volia veure cap dona prop del confessional. Els homes eren davant.

- Heu vist algun teixidor al poble?

Mou el cap negativament, pensant. De cop ens diu:

- El què he vist és una cosa molt interessant. Mira: record que a ca nostra sembràvem cànnyom. Quan era granat, no sec, l'arrabassàvem. Fèiem feixets i el dúiem a posar-lo en remull al safereix del vivero on hi estava bastant de temps, no sé quant. El trèiem i li tallàvem les arrels. El trencàvem o escardàvem amb una altra eina indicada. Fèiem manadets molt petits i amb un altre instrument, que es deia l'espasa, li pegàvem per fer-li caure les arestes. Tot seguit, amb un puat el pentinàvem. Llavors a manyocs anava a la fillosa. Es reunien un grup de dones i a les vetllades el filaven deixant-lo a troques i després a cabdells. Aquests cabdells els dúiem a un home que venia els diumenges a la plaça. Els se'n duia i els tornava transformats en peces de tela. A aquestes teles les dones les tallaven de catorze pams. Amb tres teles d'aquestes, afegides, fèiem els llençols de cànnyom de sac que tots hem conegut o coneixem. Havien d'anar alerta perquè si tallaven massa curt, llavors mostraven els peus.

En no res ens ha explicat el procés del cànnyom, des de la sembra fins a la fabricació de la tela.

- Què opinau d'aquells anys?

- Pens... que la joventut d'avui ha tingut molta sort de poder viure en els temps actuals.

- I què opinau dels temps actuals?

- No sé com ho he de dir... Jo no sé lletra, no sé posar el meu nom... el món va molt accelerat; em fa tenir por. I per altra banda no havíem estat tant bé mai.

- Què és el que apreciau més en les persones?

- M'agraden les persones que són alegres, que tinguin bon caràcter.

- Una estampa, un record agradable del poble en la vostra joventut?

- Els diumenges amb la plaça plena de gent.

- Actualment, com passau els dies?

- Fent petites feines, mirant la TV. Però quan podia fer feina ho passava millor.

Genoveva Mari Mari, la substituta de Mre Fca. Miralles Miralles dels nins de 4 anys

- Què us agradaria veure del futur?

- No estic endarrer del futur. Ja he vist moltes coses.

- Què recomanàrieu als joves?

- No fer mal a ningú, tenir sempre un respecte cap als altres i obrar amb honradesa, joves i vells.

- Una darrera opinió sobre aquest camp que vos sempre heu treballat.

- Ah filllet! Un temps el camp era un jardí; avui està molt abandonat.

Ha estat altra volta un relat, unes opinions i les vicissituds en la vida d'una do-

na que ha viscut dins una època d'estretor, feina dura i un sentit del deure que avui no és tan accentuat. Queden relativament poques persones que ens puguin donar un testimoni directe d'un temps tan llunyà, però que per als nostres avis es l'altre dia.

Els han viscut i han estat testimonis d'una altra època, d'un altre món. Un món que només queda d'ell el que ens conten els nostres ancians amb una certa enyorança als ulls. Uns ulls que cobren vida durant el seu relat.

Miquel Martorell Arbona

Els més petits de les Escoles sols tenen 3 anys. La tutora és Fca. Mre Niell Gomila

Rafel Alcover Amengual, regidor d'Esports i Joventut

Principals projectes en perspectiva: Un pavelló de bàsquet, la piscina coberta climatitzada i la pista de tennis

Rafel Alcover Amengual, aquest jove montuïrer de 25 anys, esportista d'arrel que ha practicat el futbol des de la seva infància i encara ara, com ens dirà al llarg de l'entrevista, és també el regidor d'esports i joventut del nostre Consistori, una persona inquieta que des de fa al voltant d'un any està afiliat al Partit Popular. Ben considerat pels qui l'envolten, en Rafel "des Castellet" (per part de pare o "Capçana" per la mare) és fadrí i festeja i, pel que acabam de dir, se l'ha de considerar el responsable i impulsor oficial de l'esport montuïrer.

– A què et dediques, Rafel, en l'actualitat?

– El meu treball és de vigilant de direcció d'obra d'una empresa de Madrid que es diu "Elsamex". Això fa que estigui molt ocupat tot el dia. Tant és així que acab a les sis i mitja cada dia i a les set i mitja he de ser a Manacor perquè jug amb

l'equip titular a tercera divisió. D'aquesta manera sempre estic "liat". I per si no fos poc la feina i el futbol, l'altre dia, per exemple, teníem ple, i el dia anterior havíem tengut reunió de partit. I així.

– Què ens dius de política?

– No em pensava mai estar ficat dins un partit polític.

– A ca teva, sou altres germans?

– Tenc una germana dos anys major que jo, que ha acabat farmàcia i està a Barcelona, on actualment fa "màster" al mateix temps que treballa.

– I què s'ha fet dels teus estudis?

– Els meus estudis es perllongaren fins acabar tercer de BUP. Després vaig començar COU a Lluçmajor, però en acabar el primer curs ho vaig deixar perquè suposava un esforç superior a les meves possibilitats. Tot seguit vaig començar la carrera d'informàtica i encara que m'anava bé, el desig de començar a guanyar doblers em va atreure més. Així que dels tres anys d'informàtica sols en vaig cursar un.

– O sia que volies fer feina?

– Sí. Després em varen dir d'anar a treballar a l'aeroport a l'estiu, quan tenia 19 anys i havia acabat el servei militar, que vaig fer voluntari. Sols hi havia d'estar l'estiu, però com que vaig començar a

guanyar doblers, vaig deixar la informàtica. I així fou com el meu treball a l'aeroport va durar quatre anys.

– Què feies allà?

– A l'aeroport fèiem tornos. S'hi havia d'anar el matí o ja bé l'horabaixa o a la nit, dies feiners i diumenges; hiverns i estius... I amb el futbol i la proposta que m'havien fet alguns polítics, no m'anava bé perquè no ho podia compaginar tot. Aleshores em va sortir la feina que ara estic fent.

– Quin temps fa?

– Fa poc més d'un any.

– A què es dedica l'empresa?

– Actualment posam els rails del tren que va d'Inca a Sa Pobla i allà control que la gent faci la feina així com pertoca, segons els plànols i les directrius marcades.

– Què esperes ara com ara del teu futur?

– No ho puc dir amb seguretat. Com ja he dit, allà on treball és una empresa privada que ara et necessiten i demà podria ser que no. De totes maneres aquesta feina m'agrada.

– Passem ara a l'esport. Quin és el teu currículum com a futbolista?

– Vaig començar en el futbol base aquí a Montuïri. Després vaig anar a jugar amb el "Balears" a tercera divisió durant dues temporades. En principi no jugava de titular, però hi vaig acabar jugant. Férem la lligueta per ascendir a segona B, sense aconseguir-ho. A la temporada següent vaig retornar a Montuïri. Aleshores tenia 22 anys i vaig jugar aquí dues temporades més. Ara, aquesta temporada, me n'he anat amb el Manacor. I com que estam dels primers confiam jugar la lligueta d'ascens a segona B.

– Com veus el teu futur esportiu?

– Crec que no puc aspirar a molt més. Retornaré qualque dia al Montuïri, ja que aquí és on pens acabar la meua vida esportiva.

– Sempre de porter?

– Sí. M'hi varen fer –comenta ell amb un to humorístic– perquè aleshores era el qui estava més gras de tots. Quan era petit estava fet una bolla. "Seràs porter", em digueren. I així fou. I si ara em demanas-

centre
d'anàlisis
biològiques
s.a.

Anàlisis Clíniques

Antònia Sastre Barceló
Farmacèutica

Consulta: Dilluns, dimecres i
divendres: de 8'30 a 10 hores

Carrer l'Almoïna, 49
Porreres
Tlf. 971 64 70 84

Assegurances: Adeslas, Asisa-Muface, Agrupació
Mútua, Axa-Mare Nostrum, Imeco-Caja Salut,
Groupama, L'Aliança Novomèdic...

sin que has de ser? Contestaria: porter, perquè es una demarcació que m'encanta.

– **Has jugat alguna vegada a un altre lloc?**

– No; sempre de porter. Si hagués de tornar començar, tornaria a fer de porter. I això que m'hi feren, repetesc; perquè estava gras. I ara no canviaria.

– **Com així te n'anares del Montuïri?**

– Quan me'n vaig anar del "Balears", allà jugada a tercera i el Montuïri sols a Preferent. Semblava, però, que a tercera no ho havia donat tot. I de petit ja em feia il·lusió anar a jugar a Manacor.

– **Parlem un poc de política. Quan t'afiliares al Partit Popular?**

– Fa devers un any. Aleshores em proposaren formar un possible equip de govern de Montuïri, tot i manifestar-me que tenien plena confiança amb mi. I no ho vaig dubtar gens.

– **Per què t'hi afiliaries?**

– Perquè vaig considerar que era el partit que més s'avenia a la meua manera de ser. També vull dir que encara que els altres defensin aspectes com la llengua o el territori, igualment el PP ho fa.

– **Com veus la política a Montuïri?**

– La veig bé, en general. Cal dir que no l'havia viscuda mai de tan a prop. Durant la campanya electoral hi va haver molt de moviment, però una vegada passades les eleccions he pogut comprovar que als plens no hi ha tantes "xispes" com deien. Sembla que no peguen tan fort. Ara bé, ens duim perfectament tot els qui formam l'equip de govern de Ajuntament.

– **Quins són ara els teus plans com a regidor d'Esports i Joventut?**

– Fa poc se'ns va aprovar la construcció del pavelló de bàsquet. Ja està en marxa. Després es farà el projecte. Es construirà entre el camp de futbol i la pista de tennis, o sia darrera els actuals vestidors. Serà un pavelló cobert, ja que la gent ho demanava i era una millora necessària. El bàsquet ha agafat molta força a Montuïri i la joventut ho agrairà.

– **Altres projectes?**

– Es vol fer la piscina coberta climatitzada. És un projecte més a llarg termini, el qual compta amb una dificultat seriosa, com és el fet d'haver-lo cedit a una empresa privada. Fa poc, per altra part, que s'ha constituït un club de tennis a Montuïri, el qual sembla que està prenent molta força, que vol créixer, i es fan socis

tant de Montuïri com de pobles dels voltants. I de fet ja se n'han inscrits.

– **On jugaran?**

– Devora la piscina, al costat del camp de futbol on s'ha marcat el camp de tennis perquè allà hi puguin jugar.

– **I respecte al bàsquet...?**

– Hi ha una quantitat impressionant de gent jove, sobretot al·lotes, que practiquen el bàsquet, i estan demanant un pavelló. I això és el principal projecte. És difícil que es comenci enguany, però esperam que sia l'any que ve.

– **Altres perspectives per promocionar l'esport?**

– Hi ha el cros per la fira; el ciclisme per les festes. En quan a natació, un grup significatiu de gent es veu obligada a practicar-la perquè té problemes d'espatlla... i si disposàssim d'una piscina coberta climatitzada no s'hauria de desplaçar a Ciutat. Els mesos d'estiu continuarem amb el futbol. Els principals projectes –diu per acabar– són tres: el tennis, la piscina i el pavelló. La resta de l'esport, consider que pot continuar així com fins ara es ve desenvolupant. De totes maneres el futbol base ha de reprendre, mai no s'ha d'oblidar.

El dia de la festa del Puig en Rafel es divertia amb Joan Albert Bauçà, Joana Serra, Joan Verger "Matxo" i Pere Vidal

– **Com a regidor també de joventut, projectau organitzar activitats?**

– En quan a joventut volem intentar que els joves no es quedin en el bar tots els horabaixes dels dies lliures. Per exemple, ara es munta un taller de ràdio per tal de reforçar Ràdio Murta i a la vegada ensenyar gent jove i persones majors interessades. Per altra part, una sèrie de joves van a un grup de teatre per poder oferir qualque dia una representació. O sia, el nostre propòsit és organitzar activitats per a gent jove a fi que participin.

I aquest és el currículum de l'actual regidor d'esports i joventut i les immediates perspectives de cara al futur. Tant de bo que en Rafel Alcover, ben considerat personalment i esportivament, pugui dur a terme els ambiciosos projectes que té en perspectiva.

O. Arbona

Super Montuïri
Extens assortit

Gran varietat de productes d'alimentació

**Peix congelat • Carnisseria Xarcuteria •
Panaderia**

Fruita i verdura • Begudes • Neteja

I TOTA LA NOVA GAMMA DE "LEADER PRICE"

LES ORDENANCES MUNICIPALS DE 1887 - II

Es posava molt d'esment en conservar curiosos els carrers*(Continuació)*

Art. 16. No es podran construir pedrisos, graons, escopidors, fora de la línia del frontispici de les cases. Sols podran col·locar-se escopidors en aquells cantons que fossin absolutament necessaris, en aquest cas hauran de ser de figura cilíndrica, de cinc decímetres de diàmetre a la seva base i d'un metre d'alt empotrats a la meitat dins el cantó. L'infractor incorrerà amb multa de 2 pessetes i l'obligació de llevar-los o reformar-los.

Art. 17. Sota la mateixa pena de l'article anterior es prohibeixen els reixats baixos que surtin de la línia de la paret, i les persianes que s'obrin de la part de defora estiguin a manco altura de la de tres metres del pis del carrer.

Art. 18. Es prohibeix tirar pedres a les teulades o altres objectes que pugin espenyar-les, així com caminar-hi damunt, a no ser amb l'express consentiment del propietari, sota multa de 2 pessetes.

Art. 19. Queda prohibit tenir cossiols, matalassos, gàbies o altres coses semblants damunt les finestres, baranes els balcons, galeries o terrats que donin al carrer o lloc per on s'hi hagi de passar, a no ser que estiguin ben assegurades i de tal manera que l'aigua que es tiri als cossiols o gàbies no pugui caure damunt els qui transitin. El contraventor incorrerà en multa de 2 pessetes.

Art. 20. Ningú podrà estendre roba ni

altres coses pels passeigs, places o carrers, sota la multa de 2 pessetes.

Art. 21. Tothom que desitgi posar davant la porta de ca seva envelats per guardar-se del sol necessita permís de l'Autoritat, la qual el concedirà sempre que no pugui embarassar el lliure trànsit de les persones, bèsties o carros, i no faci lleig, quedant obligat el sol·licitant a què el forat que hi hagi en terra per col·locar els bastons de l'envelat no superi el diàmetre d'una polzada, ni el seu entorn sobresurti de la superfície del trespol. L'infractor incorrerà en la multa de 2 pessetes.

Art. 22. Tothom qui habiti una casa amb vestíbul o amb varis veïns que tinguin entrada per una mateixa escala haurà de tenir llum des de mitja hora després de post el sol fins que es tanqui la porta principal. Aquesta obligació assoleix tots els habitants de la casa, turnant-se, a no ser que altra cosa pactassin entre si. L'infractor incorrerà en la multa de 2 pessetes.

Art. 23. Tot jove o al·lot que jugui pel carrer, plaça o passeig a la pilota, baldufa o altres que incomodin el lliure trànsit, serà multat en 2 pessetes.

Art. 24. El qui danyi monuments, ornamentals, edificis, s'íquies, canonades, sortidors, arbrat dels passeigs, camins, empedrats públics, incorrerà en la multa de 2 pessetes.

Bartomeu Ferrando Manera era el batlle quan s'aprovaren aquestes ordenances

Art. 25. Es prohibeixen absolutament els esquellots i el disparar armes de foc dins el poble, sota la multa de 5 pessetes.

Art. 26. Es prohibeixen també els focs de pólvora i artificials de totes les classes sense permís de l'Autoritat, sota multa de 5 pessetes.

Art. 27. No es permeten, a no ser mitjançant permís, foguerons pels carrers, dels que s'acostumen per Sant Antoni, Sant Pere o altres dies de l'any, sota multa de 5 pessetes.

Art. 28. Els propietaris de cases en les quals no hi hagi claveguerons o comuns, s'hauran de construir immediatament, sota multa de 2 pessetes.

Art. 29. No es permet netejar latrines en els mesos d'abril fins a octubre, ambdós inclosos, sense el competent permís de l'Autoritat, i en aquest cas l'obra no es podrà perllongar més que des de les dotze de la nit a les quatre de la matinalda. En els altres mesos de l'any es podrà començar a les onze i s'haurà d'acabar a les cinc, havent de deixar sempre ben tapats els forats encara que l'obra s'hagi de continuar la nit següent. El contraventor incorrerà en la multa d'1 a 5 pessetes.

Art. 30. El qui hagués de treure al camp les immundícies de dites latrines, ho haurà de fer dins la primera hora després d'haver sortit el sol. Tant el seu propietari com el carreter que els hi dugui incorreran en la multa de de 2 pessetes si ho fan en hora diferent.

(Continuarà)

Ferreria **Rafel Miralles**

Més de 20 anys
treballant el ferro

Carr. Palma-Manacor s/n • Telf. 971 64 62 88 • Montuïri

Pere Miralles Cerdà "Badia"

Essent presoner en temps de guerra, aconseguí escapar i acabada, fou capità d'enginyers

Entre els montuïrers que varen sofrir més directament i personalment les conseqüències de la guerra civil de 1936-39 hem d'esmentar Pere Miralles Cerdà "Badia", un del pocs del nostre poble que fou empresonat per les forces de la república, com es podrà comprovar al llarg de la lectura d'aquesta semblança.

Pere Cerdà va néixer a Montuïri dia 6 de febrer de 1916. Era fill d'en Miquel "Rua" i de na Catalina "Badia". De molt petit, com la majoria de nins, va anar amb les monges. Però essent que el seu pare era caminer i el 1924 el destinaren a Manacor i allà hi estigueren fins a l'any 1930, des dels 8 als 14 anys en Pere va anar a escola a La Salle de Manacor, on va destacar sobretot pel dibuix i la pintura. Després tornaren a Montuïri i aquí va anar amb el vicari Munar, amb qui féu els 4 primers cursos de batxillerat; acabats els quals, el curs 1934-35 a Montuïri mateix va ajudar a donar classes al qui havia estat el seu mestre.

Acabat el curs i ja amb 19 anys es va incorporar voluntari al cos d'Enginyers a Ciutat. Al poc temps ascendí a "Cabo" i dies després d'iniciat el Moviment l'ascendien a sergent. Però amb motiu del desembarcament de les tropes republicanes al Port de Manacor, ell va haver d'anar-se'n allà a fer trinxeres. I en un moment inesperat es trobaren rodejats pels contraris i el 28 d'agost d'aquell 1936 ell i 44 més dels seus es trobaren presoners. Tot seguit els feren pujar al vaixell "Marqués de Comillas" amb el qual el 3 de setembre els traslladaren a Barcelona. Allà, un dia després d'haver ingressat com a presoner en el quarter Jaume I, molt prop del port, juntament amb un alferes, els milicians els deixaren anar a una barberia que estava molt prop del quarter a arreglar-se. Però com que el seu company era de Barcelona, partiren tots gojosos i... "cametes me valguin", voltant el cantó es ficaren dins un tramvia i fins a la plaça d'Urquinaona on hi vivien tres germanes de l'alferes. Però com que aquest era molt conegut per aquells indrets, fugí cap al camp i en Pere va romandre en aquella casa on també s'hi allotjaven estudiants. I ell, des d'aquell moment fou un hoste més, encara que en aquells anys, a més de passar molta, moltíssima fam, va estar sempre molt assustat, ja que la policia feia molts de registres i no l'arribaren a trobar. Aleshores tenia 21 anys i pesava

39 quilos.

Per altre part, durant un parell d'anys a Montuïri ningú no sabia res d'ell, fins que un dia la seva mare va acudir al vicari Munar dient-li que havien decidit fer-li un funeral, si bé aquest els va desaconsellar. Posteriorment i mitjançant la Creu Roja els seus pares reberen carta seva -via França i Itàlia- i es tranquil·litzaren un poc.

El 25 de febrer de 1939 les tropes de Franco arribaren a Barcelona i a partir d'aquell moment en Pere ja va sortir tot satisfet al carrer, per on, al pocs dies, trobà dos montuïrers: Pere Sampol i Joan "Cigala"; i dies més tard el seu cosí Pere Cerdà Vich "Badia", qui aleshores era capità d'enginyers. Aquest el va convidar a dinar a un restaurant i allà es va menjar la seva ració i, en acabar-se-la, la del seu cosí, tanta era la fam que tenia. Però el seu cosí, capità, encara tengué una altra atenció més grossa: aconseguí ficar-lo dins un vaixell petrolier, el qual el traslladà a Ciutat; i d'aquí ja pogué retornar a Montuïri. No cal esmentar amb quina gran alegria el reberen els seus pares.

En el poble hi va passar mig any i mentrestant es va recuperar. Es tornà reincorporar, féu cursos, va ascendir a brigada i després a tinent. I amb aquest grau i ja amb 35 anys es va casar el 10 d'abril de 1951 amb Catalina Arbona Muntaner, filla del qui un any abans era batle de Montuïri.

Essent capità i ja designat per fer el curs d'ascens a comandant, deixà l'exèrcit i passà a destins civil. I encara va ocupar posteriorment una plaça a Palma de tècnic de l'Institut Nacional Estadística, fins que als 69 anys -era l'any 1985- es va jubilar. I com que també tenia degudament reconegut el títol, durant molts d'anys, els horabaixes donava classes d'anglès a l'acadèmia "Berliz".

D'aquest Pere Miralles podríem contar encara moltes més qualitats: Era molt apreciat pels seus companys, pertanyia a les conferències de Sant Vicenç de Paül i moltes vegades repartia menjar i roba a gent de les barriades pobres de Ciutat. Va morir a Palma als 78 anys, dia 15 d'octubre de 1994.

O. Arbona

**confio en
nòminaviva**

*mes a mes,
més avantatges...*

per als meus

**"SA
NOS
TRA"**

CAIXA DE BALEARS

*gent de
confiança*

8^è aniversari de s'Esbart des Pla

Pujada el puig de Sant Nofre

Durant tota l'excursió es pogueren contemplar sembrats i arbres amb un aspecte desagradable. En alguns ja hi ha passat la guarda d'ovelles, tant és l'eixut

El grup excursionista s'Esbart des Pla, des de la seva fundació l'any 1992, adesiara ve organitzant excursions el recorregut del qual es fa amb el cavall se Sant Bernat, o el que és el mateix: estones caminant i en estar cansats de caminar, anar a potó a peu o córrer, fins arribar a la meta que d'antuvi ens em proposat. Així, corrent i trescant, es gaudeix de la natura, es fa un poc d'esport i es passa una jornada d'esplai i germanor. Allò normal sol ésser el caminar entre

10 i 15 quilòmetres que ja hi ha per trescar.

Idò tal com s'havia programat, el diumenge 9 abril del 2000 i en motiu de la celebració del 8è aniversari es va fer la 110 excursió pujant fins al cim del Puig de Sant Nofre, conegut també pel de Sa Bastida i de s'Ermita. Està situat entre Sant Joan i Sineu, i té 254 m d'altitud. Hi arribarem donant les següents passes.

A les 9 ens concentrarem al Dau. Al cap d'una estona es dona el sus tirant un

coet i ens anam en cotxe a concentrarnos a la plaça de Sant Joan.

D'aquí partim, ja dins una ambient alegre i de germanor, per una empinada capamunta d'uns dos quilòmetres en direcció nord, després el camí ve pla i al cap d'uns dos quilòmetres més arribam fins a les cases de la possessió Sa Bastida.

A aquesta finca, des de fa uns anys hi va passar per amo un jove pagès montuïrer, en Montserrat Mascaró, el qual ens va rebre molt bé, ens deixà visitar les cases i els seus voltants.

Just a l'entrada de la clastra, penjats a la paret, hi veim els ormeigs que temps passat empraven. Hi havia el guarniment més antic amb el qual es guarnien les bísties: jous, aixinguers, colleres, selletons, reculeres, cabrestells, forques i pales de ventar a l'era; erers, areradores i altres estris.

Avui, la pagesia no és com antany que a les possessions com Sa Bastida, hi havia parallers, pastor, porquer, plaça morta i, a temporades, jornaleres a cavar faveres i eixarcolar els sembrats, però ja fa estona que que no hi són, l'amo ha de realitzar totes les feines. És a dir, ha de menar el tractor, fer de pastor i de porquer. En Montserrat té esment a un bon ramat d'ovelles, a unes quantes truges i a una guarda de porcs a més d'haver de realitzar les tasques que comporta el conrear.

Enguany, a conseqüència de la sequera, els sembrats en general no feien gaire bon aspecte. L'amo en Montserrat ja havia passat la guarda d'ovelles per dins un sementer d'ordi i pensava donar-los un sementer de blat ja que amb l'eixut el sembrat no ha crescut i el que s'espera recollir no valdrà ni el cost de la recollida. Així mateix el dilluns dia 10 va ploure un poc. S'haurà torbat massa, havia d'haver feta la saó almenys 15 dies abans. Tot i així ara, aquesta setmana amb les brusques, com que "per l'abril cada gota val per mil", pels redols més fèrtils potser es culli gra. Vaig xerrar amb un pagès santjoaner i segons ell, tot i haver fet quatre brusques, només es recollirà el cinquanta per cent d'una anyada considerada normal. Això als comellars de terres bones; per les primes ja està perdut tot, no es collirà res.

Seguit itinerari en anam cap el puig de Sant Nofre, tot ell format per un bosc d'ullastres, esparregueres, carritxeres, porrasses. Per les baldanes, unes quantes

Restaurant

PUIG DE SANT MIQUEL

**Cuina mallorquina
Forn de llenya**

Ctra. de Manacor, km. 31 • Tlf. 64 63 14 • Montuïri

alzines i oliveres; no hi ha camí per anar en carro ni en cotxe. Així mateix es veu que temps passat sí n'hi havia, però avui es troben bruts de vegetació i pedres. S'ha de prendre ner les camades que les ovelles o persones més o menys han marcat.

Serien les 11 quan arribam. Allà dalt existeix una vella ermita en runes. Encara, però, a l'entrada del temple s'aguanta el portal d'arc escarser i claraboia rodona feta de mares, el costat un aljup i un poc d'esplanada des d'on es veu un bell i ampli panorama. Just baix i fins que la vista es perd, una planura o gran comellar que degut a la data que ens trobam és quan els sembrats toca estar a la plenitud de la seva verdor. Enguany, però, a causa de la sequera no es veia verd arreu. Es destriaven uns redols d'un color ocre vermellós, amb clapes com a groguenques i redols un tant negrosos; tots els sembrats donaven un aspecte per inspirar un pintor reflectint la bellesa dels sembrats quan pateixen un poc de set; tot en conjunt semblava una catifa o mosaic.

Mirant cap a tramuntana es veien pobles: des de Sineu, Lloret de Vista Alegre fins a Campanet; aquest darrer es veia just baix de la serra de tramuntana, seria degut al sol i un poc de boira que es feia com un espectre que semblava estava prop de nosaltres. Mirant cap el llevant es veien les llunyanes muntanyes d'Artà. Es destriava: Cap Farruc, Na Tudosa, Sa Talaia Freda, Es Bec, Puig del Pare...

Després d'haver-nos recreat la vista contemplant el bell panorama vist des de allà dalt i reposat, emprenem la davallada i ens tornam al poble de Sant Joan per un camí diferent. El recorregut haurà estat d'uns deu quilòmetres. Encara feim una visita al santuari de la Consolació. D'allà, ja en cotxe, prenem cap a Son Vaquer on ens esperava un bon dinar de fregit, porcella i ensaïmada.

Dinam i tot plens de panxa ens reunim a la carrera de les cases i a l'ombra d'una figuera per escoltar el capdavanter del grup, en Guillem Nicolau, el qual ens dirigeix unes paraules dient que hi ha per sentir-nos contents de l'èxit que excursió rera excursió hem arribat a la 110 i de cada vegada gaudim més i hi ha més germanor. Va recitar unes gloses.

Una de les quals diu així:

Una cosa està ben clar

*jo no sé el que dir-vos,
ja veurem que sortirà.*

*Som un grup bastant nombrós
que hem vingut a celebrar
lo que vàrem començar
era l'any noranta dos.*

*I si convé pugui durar
per molts d'any s'Esbart des Pla*

Tot seguit, al mateix escenari, tingué lloc l'estrena de la comèdia "S'esbart mascle va de platja", autor de la qual n'és en Josep Oliver "de Maià".

L'argument de l'obra és un tant eròtic. Es tracta d'uns quants excursionistes que en lloc d'anar amb el grup a l'excursió programada se'n van a la platja a veure

estrangeres amb top less i fins i tot pensen anar a una platja nudista.

En Pep en aquesta obra plasma els personatges dins el caràcter i manera d'esser d'uns quants excursionistes i els emmarca creant per ells el personatge. Va anomenar les persones que ho haguessin representat, donant-los un paper i ell mateix, fent una magistral interpretació, les va interpretar. Gaudirem de bon de veres, rialles a rompre. Ara s'hauria d'escenificar participant els actors que va escollir per interpretar cadascú, segons en Pep, el seu personatge.

Sion Nicolau

OMEGA

Cindy Crawford's choice

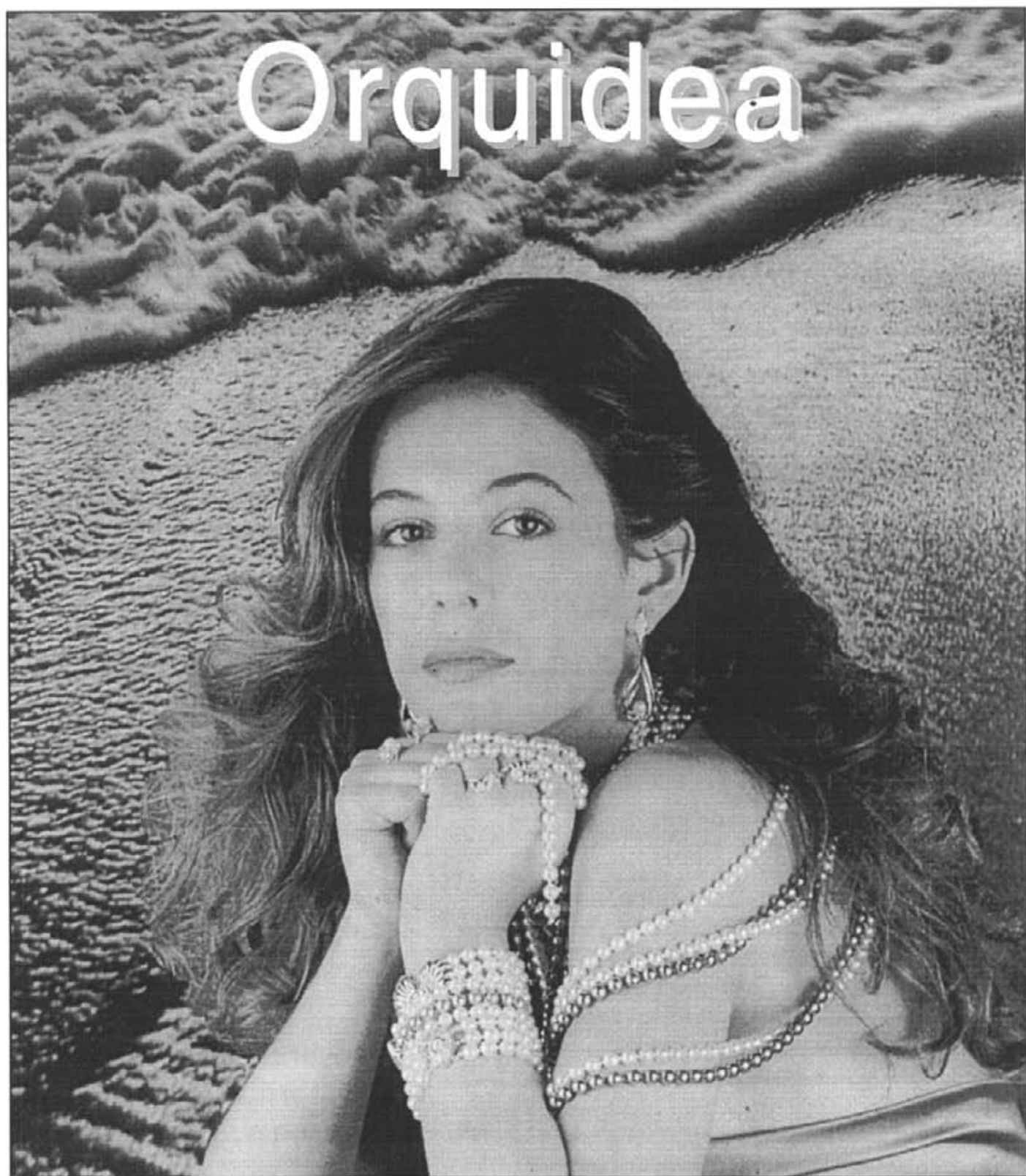
New Constellation

OMEGA

The sign of excellence

Joyeria Fermin

Orquidea

Perlas
Orquidea®

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

Un diumenge de futbol

Era un diumenge de primavera de l'any 1948, a la carretera, al costat del camp de futbol, quan el nostre "estadi" encara estava tancat per altes fustes que rodejaven tot el terreny de joc.

Es varen col·locar per fer-se la foto tres joves i una jove: en Tesà Tous, en Bartomeu "Pelut", en Jeroni de s'Agència i ella era na Margalida "Vollandina". Encara se n'hi volien ficar d'altres, com en Toni "Botet" i, més enrere, un altre que no destriam qui era.

El fet cert és que a tots aquests, davant el "sumptuós" cotxe a darrera, el fotògraf aconseguí captar-los per a la posteritat

Records d'infantesa

Un assassinat

Després d'aclaracions fetes recentment he pogut saber que el succés que contaré em passà el 29 d'abril de 1920 (fa, per tant, 80 anys), quan jo sols en tenia 12. Aquell dia dematí quan amb alguns amics ens n'anàvem cap a Son Picornell, molt prop de Son Fornés, pel camí sentírem gent major que passava i deia: "Aquell polissó l'ha mort". I tot seguit vàrem veure altres persones que es dirigien cap a Son Boivàs, motiu pel qual nosaltres també ens n'hi anàrem.

Al·lots que érem i sense gens d'empuèment en arribar-hi entràrem cap a l'habitació on hi havia la persona de qui es parlava: un mort. El vàrem veure baix del llit, en terra, en mig d'una bassa de sang amb el coll tallat: era una escena esgarriadora.

En aquella casa encara hi estiguérem una estona més i al poc temps vàrem veure un parell d'homes que anaren a arrabassar dos pinetells; els llevaren les branques, els serraren i els ficaren dins un parell de sacs buits; i així feren una espècie de llitera damunt la qual hi col·locaren la persona que havien matat. Se l'endugueren ajaguda cap al cementiri i tapada amb un llençol. Sostenien el cos dos homes, un davant i l'altre darrere, i s'anaven rellevant perquè el pes era feixuc.

Pel poble hi havia gent que deia que un germà seu, que estava barallat amb ell, amb uns gavilans o un càvec, amb tota la seva força i en un atac de còlera els hi havia clavats i li havia tallat el coll.

Ja de tot d'una es va confirmar que l'assassinat vivia a Son Boivàs i era fadrí; feia de pagès i tenia 53 anys. Es tractava de Miquel Ribas Balaguer.

A l'acta de defunció encara ara es pot llegir que va morir per "herida que se le causó en el cuello produciéndole la muerte instantánea, sobre las 10 de la noche del día 28 de Abril de 1920, en su domicilio".

Els altres germans acusaven el presumpte assassí quan li preguntaven: "Tu no digueren un dia que el mataries?" Aquest, però, es defensava així: "Quantes vegades mu mare no et digué 'Et mataré?'" I no ho deia amb aquesta intenció.

No es va tenir notícia certa de qui fou l'assassí, però durant algunes setmanes per Montuïri no es parlava d'altra cosa i les acusacions anaven dirigides a la mateixa persona.

Aquell dia no vaig voler anar al cementiri amb el mort. Vaig preferir quedar-me a la caseta. Estava astorat.

Així ho contà Bartomeu Verd Fiol

L'ascens directe a III divisió, en perill

Quatre equips escolars participaren a les trobades comarcals dels 700 anys

El Montuïri de I Preferent ha encapçalat la classificació durant gairebé tot el campionat. A la recta final i a manca de quatre jornades, ha perdut el lideratge. Ara, el Sóller el supera per un punt. Les derrotes d'aquest mes a casa front el Calvià i dins Lloseta -penúltim de la taula i descendit a I regional- poden resultar determinants. Tot i això, el dia 7 de maig es disputa una jornada decisiva: el Montuïri visita l'Espanya de Lluçmajor i el Sóller, el potent Calvià.

RESULTATS DEL MES DE MAIG

FUTBOL

I Preferent

Andratx, 0 - Montuïri, 1
Montuïri, 2 - Calvià, 3
Llosetense, 2 - Montuïri, 1

Juvenils

Gesa Alcúdia, 1 - Montuïri, 2
Montuïri, 2 - Santanyí, 7
Algaida, 5 - Montuïri, 0

Cadets

Artà, 14 - Montuïri, 1

Infantils

Montuïri, 1 - Barracar, 6
Son Servera, 2 - Montuïri, 1
Montuïri, 3 - Cardassar, 6

Alevins

C. Sollerense, 1 - Montuïri, 5
Montuïri, 2 - R. Rafal, 2

L'equip del Montuïri infantil

La Salle Manacor, 6 - Montuïri, 5

Benjamins futbol-7

El mes de març digueren adéu a la temporada. Han fet sisens d'entre 12 equips.

Futbol-7 sénior

Inca C, 3 - Ca Na Poeta, 0
Ca Na Poeta, 3 - Sa Mola, 7

BÀSQUET FEMENÍ

Séniors

Montuïri, 48 - A.F Santanyí, 53
Lloseta, 28 - Montuïri, 40
Montuïri, 51 - Santa Maria, 36

Bona campanya la de l'equip sénior. S'han proclamat subcampiones després de liderar la classificació quasi tota la temporada. La derrota dins Colònia atorgà el títol a les pollencines. Tot i això, el seu paper s'ha de considerar excel·lent.

Júnior fase ascens

J. Mariana de Sóller, 68 - Montuïri, 26
MGG Sant Llorenç, 62 - Montuïri, 25
Santa Maria, 46 - Montuïri, 40

Cadets

Magnífica temporada. A la fase regular han quedat subcampiones de grup la qual cosa els ha classificat per disputar el play off d'ascens al grup A, entre els dos primers classificats des dels grups B-1 (Perles Manacor i Montuïri) i del grup B-2 (Campos i Bons Aires).

El dos primers partits d'aquesta fase final han estat:

Montuïri, 40 - Bons Aires, 37
Montuïri, 24 - Campos, 39

Infantils

Montuïri, 34 - Sagrat Cor, 15
Montuïri, 38 - Campos, 33

Han finalitzat el campionat del grup A. D'entre 12 equips, han quedat en cinquena posició.

Minibàsquet

Sagrat Cor, 36 - Montuïri, 20
Montuïri, 11 - Sant Josep A, 60

Han acabat la lliga. D'entre 12 equips, la seva posició final ha estat la setena.

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Albañiles, 14

Tifs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11

Pol. Son Castelló

07009 Palma de Mallorca

BÀSQUET ESCOLAR**Alevins**

Montuïri, 51 - Porreres, 7
 Montuïri, 42 - Petra, 6

Classificacions finals**Bàsquet femení**

P. Manacor	18	17	1	1119	537	35
Montuïri	18	16	2	776	554	34
Sta. Maria	18	12	6	950	668	30
Portocristo	18	10	8	855	834	28
M.G.Galmés	18	10	8	922	759	28
P. Pollensa	18	9	9	603	735	27
Jov.Mariana	18	7	11	731	775	25
Pollensa	18	7	11	684	878	25
Llosetina	18	1	17	540	839	19
Calvià	18	1	17	325	916	19

Bàsquet infantils femení

Cide	22	20	2	1195	603	42
Bons Aires	22	19	3	1227	688	41
Sant Josep	22	18	4	1110	752	40
Llucmajor	22	16	6	1000	879	38
Montuïri	22	14	8	981	794	36
Pla na Tesa	22	13	9	938	824	35
Campos	22	9	13	853	997	31
Piero Rossi	22	8	14	770	984	30
Sagrat Cor	22	5	17	677	966	27
J. Mariana	22	5	17	778	1037	27
Binissalem	22	3	19	505	1021	25
Hispania	22	2	20	590	1079	24

Bàsquet mini femení

Sant Josep	22	22	0	1059	249	44
Campos	22	20	2	1090	179	40
Cide	22	16	6	749	434	32
Sagrat Cor	22	14	8	517	479	28
Camy	22	12	10	634	468	24
Pollensa	22	10	12	562	635	20
Montuïri	22	9	13	547	703	18
Andratx	22	9	13	420	498	18
Bons Aires	22	8	13	317	672	17
Pla Na Tesa	22	5	15	234	638	12
Llucmajor	22	4	18	213	560	8
M. Galmés	22	1	20	108	935	3

Bàsquet sénior femení

Pollença	22	18	4	1161	698	40
Montuïri	22	17	5	1063	802	39
Campos	22	17	5	1160	845	39
Sta. Mònica	22	16	6	1063	855	38
Binissalem	21	16	5	1102	703	37
Ar. Ferrer	22	14	8	1066	737	36
Sta. Maria	22	10	12	1015	961	32
Unicmall	22	10	12	1019	915	32
Andratx	22	7	15	779	894	29
Lloseta	21	4	17	564	1091	25
Ses Salines	22	2	20	464	1004	24
Campanet	22	0	22	373	1304	22

JOCS ESCOLARS

Intensa activitat hi ha programada per als equips escolars de bàsquet i futbol sala en aquest mes de maig i juny.

Els dos equips de futbol sala iniciació participaran a les trobades que es faran cada dissabte a pobles de la comarca i dia 18 de juny a Sóller. Els petits d'educació infantil aniran a les diades de Sant Joan el 6 de maig i a Sóller, el 4 de juny.

L'equip benjamí de bàsquet, com a primer classificat des Pla, disputarà les finals de Mallorca el dissabte 27 al polisportiu de Felanitx amb els campions de les comarques de Migjorn, Palma, Ponent, Nord, Serra de Tramuntana, Llevant i Raiguer.

700 ANYS

Els Ajuntaments de les comarques des Pla i Migjorn han planificat unes trobades d'esport escolar entre els pobles que celebren el 700 aniversari de l'ordinació urbanística del poble.

Montuïri organitzarà el dissabte 13 de maig horabaixa la de bàsquet benjamí mixt. Vendran els representants de Petra, Felanitx (2 equips), Porreres i Santanyí i jugaran en es Dau i l'escola

Els nins i nines de bàsquet iniciació que entrena n'Esperança aniran al pavelló de Campos el matí del dissabte 20 de maig a disputar un torneig de sis equips.

Quant a futbol sala iniciació, se celebraran dues jornades amb vuit equips les tardes del dissabte 20 i diumenge 21 a Porreres (fase classificatòria) i Sant Joan (finals). Hi intervendran Santanyí, Porreres, Montuïri A, Sant Joan (grup

A), Sant Alfons de Felanitx, Campos, Montuïri B i Petra (grup B).

ATLETISME**Joan Barceló Prohens, medalla de bronze al Campionat d'Espanya de Mitja Marató**

Joan Barceló Prohens aconseguí dia 19 de març passat el tercer guardó nacional en menys de quinze dies. Havent assolit ja l'argent i el bronze en els Campionats d'Espanya de pista coberta a Saragossa, a principis de març, ara acabà de referendar el seu òptim estat de forma. Fou a la 8ma Mitja Marató Internacional "Hermes Logística", organitzada per l'entitat atlètica homònima, gaudint com escenari tot el passeig marítim de Ciutat. En Joan s'emportà el bronze en la categoria "Veterans M-55", establint alhora un crono d'1 hora, 27 minuts i 59 segons, tot al llarg dels 21.097'5 metres. Enhorabona!

Biel Gomila

Classificació final Futbol-7 Benjamí

Cala Millor	21	20	1	0	124	13	61
Cardassar	21	15	3	3	78	32	48
Artà	21	15	1	5	140	51	46
Portocristo	22	14	1	7	107	77	43
Escolar	21	13	1	7	94	40	40
Montuïri	22	12	2	8	88	64	38
Manacor	21	11	0	10	57	54	33
Petra	22	7	3	12	73	106	24
Vilafranca	22	6	3	13	39	98	21
Mariense	22	3	4	15	51	115	13
At. Escolar	21	2	0	19	24	121	6
Margalidà	22	1	1	20	18	129	4

Restaurant
Ca's Carboner

(DIMARTS TANCAT)

Refrescs de noccs, comunions, baptismes

Ctra. Manacor, km. 28 - Telf. 64 65 04 - 07230 Montuïri

Col·lecta pels damnificats de Moçambique

El dia del Ram la parròquia es va sumar a la iniciativa de l'Ajuntament i d'altres col·lectius que es posaren al front d'una campanya per ajudar als damnificats de Moçambique. La quantitat recol·lectada fou de 44.600 pessetes, la qual s'oferirà a l'Ajuntament perquè la faci arribar a la Delegació Provincial de la Creu Roja, perquè l'envii al seu destí. Moltes de gràcies per la col·laboració.

Col·lecta per als palestins de Terra Santa

És costum cada Divendres Sant destinar la col·lecta de la celebració de la mort del Senyor per ajudar a la minoria de cristians que viuen a Palestina, enmig de persecucions i dificultats. La quantitat obtinguda fou de 15.410 pessetes. Moltes de gràcies per tan bona col·laboració.

Cursets prematrimonials

Els cursets per a la preparació del matrimoni cristià comencen dia 2 a les 21'30h a la rectoria d'Algaida. Tots els interessats, posau-vos en contacte.

Confirmacions

El proper dissabte, dia 6, a les 21h un grup de joves de la nostra parròquia rebrà el sagrament de la Confirmació. Hi estau tots convidats a acompanyar-los i a participar-hi.

Trobada d'Acció Social dels pobles

El dissabte dia 27 a les 17h a Pina hi haurà un tema de formació per a tots els grups d'Acció Social dels pobles. El tema versarà sobre la immigració.

Unció de malalts

Diumenge dia 7 a les 21h hi haurà la celebració del Sagrament de la Unció per als malalts majors de 75 anys. Els qui no hi puguin acudir per raons de salut, avisant oportunament s'acudirà al domicili.

Baptismes

Diumenge, dia 7, a les 18h tindrà lloc la celebració comunitària del baptisme.

Mes de Maria i Eucaristia al Puig

Durant els diumenges del mes de maig

en el Santuari de la Mare de Déu de la Bona Pau (Puig de Sant Miquel), a les 19'15h hi haurà el res del mes de Maria i a continuació l'Eucaristia dominical.

Jornada de pregària per a les vocacions

El diumenge dia 14, dia del Bon Pastor, és la jornada de pregària per a les vocacions. Tenguem-ho en compte a l'hora de pregar, ja que des de fa anys hi ha manca de vocacions per servir el Regne de Déu.

Mallorca Missionera

El darrer diumenge de maig, la nostra Diòcesi recorda amb especial atenció els nostres missioners mallorquins escampats arreu del món per difondre la Bona Nova de Jesús. Serà un dia per pregar per a ells i per ajudar-los econòmicament en la seva tasca evangelitzadora.

Primeres comunions

El diumenge dia 28 de maig a la missa de les 12 tindrà lloc el primer torn de Primeres Comunions per als nins i nines, els pares dels quals ho hagin demanat. Més endavant es farà un segon torn.

Eucaristia de fi de curs

El divendres dia 2 de juny a les 21'30h, a Monti-Sion de Porreres tindrà lloc l'Eucaristia en acció de gràcies per tota la tasca que ha fet l'Arxiprestat des Pla, en especial atenció per posar en marxa l'esperit del Sínodo Diocesà. Hi estau tots convidats a participar-hi.

Pujada dels malalts a Lluç

La delegació de Pastoral de la Salut organitza, com cada any, la pujada a Lluç dels malalts. Els qui estiguin interessats en acudir-hi, poden demanar informació a la rectoria.

Davant la crisi greu que hi ha de manca de vocacions consagrades al servei del Regne de Déu, es prega que ho tengueu en compte en les vostres oracions i que reflexioneu sobre les següents paraules

La vocació: Un compromís compartit

La vocació cristiana és un camí de compromís que feim amb Jesucrist. Arà bé, aquest compromís no depèn exclusivament de nosaltres mateixos; Déu ens hi acompanya agafant-nos de la mà i ens convida a fer junts l'aventura del seguiment joïós; continuant les seves petjades cap al Regne que construïm dia a dia. Són traces de dues persones que caminen plegades i amb il·lusió pels camins de la vida, encara que a vegades en el nostre itinerari es veuen només les petjades d'una sola persona. Veure unes soles petjades no vol dir que ens hàgim aturat de caminar pel cansament del compromís. I és que hi ha diverses maneres de caminar amb Jesús: anar com a amics, uns al costat de l'altre, marcant les quatre passes, o posar els nostres peus exactament dins les marques que ens deixa el Mestre, o bé deixar-nos agafar en els seus braços quan minven les nostres forces.

Tal volta Lanza del Vasto ens ajudi a entendre que el compromís del Regne de Déu és cosa de dos que s'estimen.

"El meu compromís és com un camí

marcat davant meu,

el meu compromís és la mida dels meus esforços,

el meu compromís és el suport on me recolço,

el meu compromís és el signe i la penyora que em transcendesc a mi mateix.

Si hem fet compromís ja no ens hem d'aferrar a la nostra pròpia voluntat, a la nostra manera de veure, ja no ens hem d'embolicar si és oportú o no; en la inquietud del demà, en el temor de l'opinió dels altres. El compromís decideix per nosaltres, resol, ens allibera de l'afecció, de l'angoixa, de la vacil·lació o de l'error.

Quan actuem en virtut del compromís, podem dir amb seguretat que no som nosaltres qui actuem, sinó Déu amb nosaltres. Per això el compromís és arrel de força i font de gràcia".

Certament, el deixeble d'En Gandhi ens il·lumina amb la seva profunditat i riquesa interior la nostra espiritualitat cristiana.

Nofre Torres, rector

Noces d'or

11 maig 1950

Joan Roca Cerdà "Tavet" amb Francisca Mas Verger "Ballester".

Noces d'argent

7 maig 1975

Pau Lladó Fiol "Niell" amb Miquela Pocoví Adrover "Boira".

17 Maig 1975

Rafel Gayà Font "Santjoaner" amb Catalina Ribas Moll "Reus".

Temps passat

10 anys enrere

Maig de 1990

La banda, a Barcelona

Dia 26 de maig de 1990 la banda de música de Montuïri juntament amb un milenar de balladors i una trentena d'agrupacions illenques es traslladaren a Barcelona on no sols obrí la marxa dels participants, sinó que també oferí un concert a la plaça de Sant Jaume on interpretà "Flor de Murta".

25 anys enrere

Maig de 1975

Inici de les excavacions a Son Fornés

La Direcció General de Belles Arts de Madrid va concedir aquest maig de 1975 autorització per a excavacions arqueològiques en el poblat talaiòtic de Son Fornés, tasca que fou dirigida per l'arqueòleg Vicenç Lull Santiago.

50 anys enrera

Maig de 1950

Aigües brutes

En vista que l'ajuda econòmica que ofereix la Direcció General de Regions Devastades, com és el 60% del pressupost de cada obra, el Consistori a la sessió de dia 15 de maig de 1950 va acordar la construcció del clavegueram i encarregar a l'arquitecte Garau la confecció del projecte, el qual comprendrà els carrers més necessitats.

100 anys enrere

Maig de 1900

Despeses de la visita pastoral

El bisbe de Mallorca va visitar la parròquia i vila de Montuïri i això va ocasionar 10 pessetes de despeses a l'Ajuntament. Com que les hi havia posades el secretari de la seva butxaca, la Corporació dia 9 de maig del 1900 va acordar que se li restituïssin.

Demografia

Abril de 2000

Naixements

Dia 3.- Margalida Aloy Oliver, filla de Francesc i Maria.

Dia 9.- Maria Pilar Buenaventura Cerdà, filla de Joan Ramon i Maria.

Dia 17.- Pere Garcia Bauzà fill de Pere Mariano i Catalina.

Dia 25.- Miquela Barceló Bauzà, filla de Miquel i de Maria Francisca.

Defuncions

Dia 10.- Catalina Miralles Amengual "Perulla", viuda de 95 anys.

Dia 11.- Margalida Bibiloni Gomila "Batliva", viuda de 87 anys.

Matrimonis

Dia 1.- Joan Coronado Rodríguez amb Emilia González Sarrió.

Dia 15.- Rafel Garcias Manresa amb Jerònia Maria Amengual Tomàs.

Dia 29.- Miquel Galmés Adrover amb Antònia Font Socias.

Cuinar en casa

Orellanes

Ingredients

3 ous, 1/2 tassó d'oli, 1/2 tassó de llet, un poc de vinagre i la farina que es beu. A part, l'oli per fregir.

Elaboració

Es mesclen tots els ingredients i amb ells es fa una pasta molt forta. Se li pega i després es frig. Les orellanes es fan molt primes.

Maria Roscar Miralles "Can Titina"

Pluviòmetre

Abril de 2000

Dia 9.....	8'3 litres m ²
" 11.....	0'2 " "
" 28.....	0'5 " "
Total	9' " "

Apotecaries

7 Maig	Porreres	21 Maig	Vilafranca
14 "	St. Joan	28 "	Ariany

Glosa

A la Cooperativa

A sa Cooperativa ho diuen,
an es que hi varen anar,
per sabre si va agradar,
quan varen fer aquell dinar;
lo que cerquen és tornar,
quan ho és bo, no t'olviden.
Es culpable és en Gaspar,
quin xasco me varen dar
jo esperant que me convidin;
m'havien de fer glosar,
molt content que puc estar,
que si no et surt bé et critiquen.
Per això em vull preparar,
per si me pos a cantar
m'agrada molt que m'animin,
perquè un pic me va passar,
jo encara el puc recordar,
quasi estava per 'cabar,
no la vaig poder explicar,
i ara hi tem, que no s'enriuguin.

Amador Font

VERGER

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Ctra. Montuïri a Porreres, Km.1 • Tel. 971 646 695 • Fax 971 161 503

MONTUÏRI

Quatre imatges del mes

- 1 - Actuació del tenor Honorat Moll el dia del "Pregó de Setmana Santa i concert amb paraules (dalt)
- 2 - Processó de l'encontrada (dreta)
- 3 - Concert de la Banda a Plaça el dia de Pasqua (baix)
- 4 - Ball a l'esplanada del Puig el dia de la festa (baix)

